

Канада призначила нову посолку в Україні: Тамара Мовгінні змінить Наталку Цмоць	Відставка Михайла Федорова загострила політичну ситуацію в Україні	Росія атакувала цивільне вантажне судно в Чорному морі	Модест Левицький: лікар, письменник і дипломат української свободи	Прийом нових заяв на спонсорство батьків у Канаді поставлено на паузу
СТ. 2	СТ. 3	СТ. 9	СТ. 12	СТ. 13

УДАР ПО ДРУКАРНІ «КОНВІ»: 600 ТИСЯЧ ЗНИЩЕНИХ УКРАЇНСЬКИХ КНИГ

Росія знищила друкарню. На щастя, працівники друкарні не постраждали. Фото Вікторії Гайдай.

«Там, де палять книги, зрештою палитимуть і людей» – слова німецького письменника Генріха Гейне, написані ще 1821 року, через понад століття стали моторошним пророцтвом. У ХХ столітті спалення книг стало одним із найвідоміших символів боротьби тоталітарних режимів із вільною думкою, культурою та правом суспільства на власну історичну пам'ять, сьогодні це знову повторюється.

20 липня унаслідок російської балістичної атаки на Київ серйозних руйнувань зазнала одна з найбільших українських друкарень, підприємство «Конві». Вибухова хвиля та пожежа знищили виробничі приміщення, друкарський і палітурний цехи, офіси та частину обладнання. За словами комерційної директорки групи «Конві» Вікторії Гайдай, значні площі підприємства залишилися без даху, а частина техніки була знищена або пошкоджена водою під час ліквідації наслідків удару. На щастя, працівники друкарні не постраждали.

Однак наслідки для українського книговидання є масштабними. Унаслідок атаки було знищено близько 600 тисяч примірників книжок різних українських видавництв. Серед них — продукція видавництв «Ранок», «Грамота», «Літера ЛТД», «Лінгвіст»,

«Книголав», «Лабораторія», ArtBooks, «АССА», «Каламар», «Атена», «Астон», «Букшеф», MISON, «Вища школа», «Медицина», «Апріорі» та інших. Особливо болючою втратою стало знищення майже 250 тисяч підручників для учнів 9 класу, які вже були надруковані та підготовлені до відправлення у школи. Також пошкоджено близько 350 тисяч примірників іншої видавничої продукції, зокрема підручники для 4 класу та книги, які мали надійти у продаж.

«Спалення книг — один із знакових ритуалів фашистських режимів минулого століття. Нинішні російські фашисти роблять це не на площах захоплених міст, як це робили нацисти, а на складах, у друкарнях та культурних установах України», — прокоментував історик, народний депутат України Володимир В'ят-

рович. 10 травня 1933 року в десятках міст Німеччини нацистські організації організували публічні акції зі знищення літератури, яку оголосили «ворожою» і «не німецькою». У вогонь кидали твори письменників, учених, журналістів, політичних опонентів режиму та всіх, чий ідеї не відповідали нацистській ідеології. Тоді книги спалювали відкрито — перед натовпами людей і під пропагандистськими промовами. Сьогодні росія веде війну проти української культури іншим способом: її ракети знищують бібліотеки, музеї, архіви, видавництва та друкарні. Для української видавничої галузі це не лише матеріальні втрати. Знищені книги — це роки роботи авторів, редакторів, перекладачів, дизайнерів і друкарів. Це навчальні матеріали для дітей, нові видання для читачів і частина культурного процесу, який Україна продовжує розвивати навіть під час війни.

Голова наглядової ради видавництва «Ранок» Віктор Круглов зазначив, що разом із продукцією інших складів загальна кількість знищених українських книг може наблизитися до мільйона примірників. «Шість

сотень тисяч книжок. Разом із книгами "Книголав", які були розташовані в іншому складі, знищено майже мільйон українських книжок за одну ніч», — повідомив він.

У видавництві ArtBooks також попередили про можливі затримки з виходом нових книг, які мали друкуватися саме на цьому підприємстві. Серед них — романи та інші новинки, підготовлені до публікації. Пошкоджень зазнало й видавництво «Арк.Юей»: у редакційних приміщеннях вибило вікна, всередині залишилося багато уламків скла. Працівники компанії не постраждали.

Знищення друкарні «Конві» стало черговим нагадуванням, що війна росії проти України має не лише військовий чи політичний вимір. Це також боротьба проти української мови, освіти та культурного простору. Коли ракети знищують підручники для школярів, це удар по майбутньому поколінню. Коли горять книги українських авторів, це спроба послабити голос нації. Коли руйнуються місця, де створюється культура, це атака на пам'ять.

Надя Герелюк

КАНАДА ПРИЗНАЧИЛА НОВУ ПОСОЛКУ В УКРАЇНІ: ТАМАРА МОВГІННІ ЗМІНИТЬ НАТАЛКУ ЦМОЦЬ

Уряд Канади оголосив про зміну керівництва своєї дипломатичної місії в Україні. 17 липня Міністерка закордонних справ Канади Аніта Ананд повідомила про призначення Тамари Мовгінні (Tamara Mawhinney) Надзвичайною і Повноважною Посолкою Канади в Україні. Вона змінить на цій посаді Наталку Цмоць, яка завершила свою дипломатичну місію після одного з найважливіших періодів в історії українсько-канадських відносин.

Призначення Тамари Мовгінні завершує десятирічний період, протягом якого Канаду в Україні представляли дипломати українського походження. З 2014 року посаду посла послідовно обіймали Роман Ващук, Лариса Галадза та Наталка Цмоць, кожен із яких зробив вагомий внесок у розвиток двостороннього партнерства в умовах російської агресії проти України.

Тамара Мовгінні має понад три десятиліття дипломатичного досвіду. Вона здобула ступінь бакалавра та юридичну освіту в Університеті Торонто, а також навчалася в престижних французьких закладах — Інституті політичних досліджень у Парижі (Sciences Po) та Національній школі адміністрації (École nationale d'administration).

До дипломатичної служби Мовгінні працювала юристкою в міжнародній юридичній фірмі McCarthy Tétrault, після чого у 1993 році приєдналася до тодішнього Міністерства закордонних справ і міжнародної торгівлі Канади. Свою кар'єру вона розпочала як співробітниця зі зв'язків із Кабінетом міністрів, а згодом працювала юристкою у відділі міжнародного торговельного права.

За роки дипломатичної служби вона обіймала відповідальні посади в Постійному представництві Канади при ООН у Нью-Йорку, Посольстві Канади у Франції, Представництві при Європейському Союзі, де очолювала політичний відділ, а також була радницею колишньої Генеральної секретарки Міжнародної організації Франкофонії Мікаель Жан. У 2016 році вона очолила команду канадської кампанії щодо обрання країни до Ради Безпеки ООН, а згодом стала заступницею Постійного представника Канади при ООН у

Новопризначена Надзвичайна і Повноважна Посолка Канади в Україні Тамара Мовгінні.

Міністр закордонних справ України Андрій Сибіга подякував Наталці Цмоць.

лювала політичний відділ, а також була радницею колишньої Генеральної секретарки Міжнародної організації Франкофонії Мікаель Жан. У 2016 році вона очолила команду канадської кампанії щодо обрання країни до Ради Безпеки ООН, а згодом стала заступницею Постійного представника Канади при ООН у

Женеві. Безпосередньо перед нинішнім призначенням Мовгінні працювала Посолкою Канади в Республіці Корея.

На відміну від Наталки Цмоць, яка ще з 1990-х років спеціалізувалася на українському напрямі та добре знала політичний і суспільний контекст України, Тамара Мовгінні ві-

дома насамперед як дипломатка широкого профілю. Значну частину своєї кар'єри вона присвятила питанням міжнародної безпеки, багатосторонньої дипломатії, діяльності міжнародних організацій та розвитку Індо-Тихоокеанського регіону.

Наразі новопризначена посолка ще не робила публічних заяв щодо своєї майбутньої роботи в Україні.

Напередодні оголошення про кадрові зміни Міністр закордонних справ України Андрій Сибіга подякував Наталці Цмоць за її роботу, відзначивши значний внесок дипломатки у зміцнення стратегічного партнерства між двома державами.

«За час роботи Наталки Цмоць в Україні українсько-канадське партнерство отримало новий імпульс. Цей період ознаменувався історичними візитами на найвищому рівні, укладенням безпекової угоди між Україною та Канадою, її подальшою реалізацією, а також рішеннями, які суттєво посилили канадську підтримку нашої держави», — зазначив глава української дипломатії.

Він також наголосив, що Канада залишається одним із найближчих союзників України, послідовно надаючи військову, фінансову, гуманітарну та енергетичну допомогу, беручи активну участь у відбудові країни та підтримуючи міжнародні зусилля, спрямовані на досягнення справедливого і тривалого миру.

Призначення Тамари Мовгінні відбувається у час, коли українсько-канадське партнерство залишається одним із ключових елементів міжнародної підтримки України. Перед новою очільницею дипломатичної місії стоїть завдання не лише зберегти високий рівень двосторонньої співпраці, досягнутий її попередниками, а й сприяти подальшому розвитку стратегічних відносин між Києвом і Оттавою в умовах триваючої російської агресії.

Надя Герелюк

НАЙСКЛАДНІШИЙ СЕЗОН ЛІСОВИХ ПОЖЕЖ: КАНАДА МОБІЛІЗУВАЛА ТИСЯЧІ РЯТУВАЛЬНИКІВ ДЛЯ БОРОТЬБИ З ВОГНЕМ

Канада переживає один із найскладніших сезонів лісових пожеж у своїй історії. Екстремальна спека, тривалі хвилі високих температур і рекордно сухі погодні умови створили надзвичайно небезпечну ситуацію, особливо в північно-західних регіонах Онтаріо та інших частинах країни. 20 липня прем'єр-міністр Канади Марк Карні зустрівся в Оттаві з федеральними працівниками, які беруть участь у координації та підтримці масштабної операції з реагування на лісові пожежі в Північно-Західному Онтаріо та по всій країні.

Під час зустрічі прем'єр наголосив на важливості роботи людей, які щодня докладають зусиль для захисту громад, допомоги евакуйованим мешканцям і стримування поширення вогню. «Це величезна й надзвичайно

Прем'єр-міністр Канади Марк Карні зустрівся у Оттаві з федеральними працівниками, які беруть участь у координації та підтримці заходів із реагування на лісові пожежі в Онтаріо та по всій Канаді.

складна операція, яка зрештою залежить від відданих і мужніх людей, котрі невтомно працюють, щоб убезпечити канадців», — зазначив Марк Карні.

Для боротьби з пожежами Канада залучила понад 5 тисяч пожежників, а також майже 300 літаків-водометів, гелікоптерів та евакуаційних повітряних суден. Ці ресурси використовуються для локалізації вогню, захисту населених пунктів, евакуації людей із небезпечних районів та підтримки місцевих служб надзвичайного реагування.

Особливо складною залишається ситуація в Північно-Західному Онтаріо, де значна кількість громад опинилася під загрозою через швидке поширення пожеж. Деякі мешканці

➡ Найскладніший...стор. 7

ВІДСТАВКА МИХАЙЛА ФЕДОРОВА ЗАГОСТРИЛА ПОЛІТИЧНУ СИТУАЦІЮ В УКРАЇНІ

Відставка Михайла Федорова з посади міністра оборони України стала однією з найрезонансніших політичних подій останнього часу. Рішення Президента Володимира Зеленського спричинило широкий суспільний резонанс, хвилю протестів у низці українських міст, гострі політичні дискусії та поставило у центр уваги питання взаємин між цивільним керівництвом держави й військовим командуванням.

За інформацією агентства Reuters, кадрові зміни у військовому відомстві переросли у політичну кризу, яка оголила глибокі суперечності всередині державного керівництва. Сотні людей вийшли на акції протесту в Києві та інших містах, висловлюючи підтримку Федорову та закликаючи владу переглянути своє рішення. Додатковим сигналом напруженості стала відставка заступника командувача Повітряних сил ЗСУ Павла Єлізарова.

Конфлікт, який давно назрівав

Після звільнення Михайло Федоров уперше відкрито розповів про конфлікт із головнокомандувачем Збройних сил України Олександром Сирським. Під час спеціального брифінгу 16 липня він заявив, що більшість реформаторських ініціатив Міністерства оборони систематично блокувалися.

За словами ексміністра, замість професійного обговорення нагальних проблем між Міноборони та Генеральним штабом виникла атмосфера взаємної недовіри й бюрократичного протистояння.

Федоров стверджує, що запропоновані ним зміни щодо модернізації системи управління військом, реформування організаційної структури та впровадження сучасних технологій не отримували необхідної підтримки.

Водночас він наголосив, що не ставив Президенту жодних ультиматумів і визнав вагомий внесок генерала Сирського у захист України у 2022 році.

«Війна повністю змінилася. Дрони змінюють архітектуру бойових дій, змінюється система управління, і ми також повинні змінюватися», — підкреслив колишній міністр.

Одним із головних мотивів виступу Федорова стали системні проблеми в управлінні оборонним сектором.

За його словами, Міністерству оборони не вдалося провести реформу організаційної структури, оскільки відповідні рішення не погоджував Генеральний штаб. Він також заявив про бюрократичні перепони, які, на його переконання, стримували модернізацію української армії.

Окрему увагу Федоров приділив забезпеченню військ безпілотними системами.

Він повідомив, що за останні місяці Міністерство оборони закупило більше дронів, ніж за весь попередній рік, однак значна частина підрозділів не відчула цього через непрозорий механізм розподілу ресурсів.

Михайло Федоров йде з посади міністра оборони. Фото: <https://dou.ua/>.

Учасники протесту тримають плакати та скандують гасла «Зеленський, схаменися, Михайло, повернися». Фото: Dnipro.Media.

Акція на підтримку звільненого міністра оборони Михайла Федорова. Фото: Суспільне Одеса/Борис Бухман.

Акція на підтримку міністра оборони України Михайла Федорова в Івано-Франківську. Фото: Суспільне Івано-Франківськ/Інна Сендецька-Монюк.

За словами ексміністра, ручне управління постачанням негативно впливає на бойові можливості військових частин та унеможливає довгострокове планування.

Важливу частину свого виступу Федоров присвятив темі мобілізації.

На його переконання, вирішити проблему комплектування війська неможливо лише адміністративними методами.

Він заявив, що держава повинна запропонувати українському суспільству новий суспільний договір, за-

снований на довірі, чесності та реальних змінах у війську.

На думку ексміністра, громадяни мають бачити справедливу систему управління, відповідальне ставлення до особового складу та призначення командирів за професійними результатами, а не за кулуарними домовленостями.

Відмова від роботи в Офісі Президента

Після звільнення Президент Володимир Зеленський запропонував Михайлу Федорову залишитися у своїй команді на посаді радника.

Однак колишній міністр повідомив, що від цієї пропозиції відмовився.

Він наголосив, що ніколи не ставив собі за мету збереження високої державної посади, а головним завданням вважав проведення реформ.

Тим часом Верховна Рада затвердила новий склад Кабінету Міністрів на чолі із Сергієм Корецьким.

Серед найбільш імовірних кандидатів на посаду міністра оборони називається чинний міністр внутрішніх справ Ігор Клименко, хоча Президент Зеленський заявив, що остаточного рішення ще не ухвалено і розглядається кілька кандидатур.

Політичні оглядачі зазначають, що кадрові зміни в оборонному відомстві можуть мати довгострокові наслідки як для внутрішньої політики України, так і для подальшого реформування сектору безпеки.

Михайло Федоров залишається однією з найвідоміших постатей сучасної української політики.

Саме він створив Міністерство цифрової трансформації, став одним із авторів цифрової платформи «Дія», а після переходу до Міністерства оборони активно просував розвиток безпілотних технологій, цифровізацію армії та нові підходи до військового управління.

Видання Reuters та The Economist відзначають, що саме його прагнення реформувати систему оборонних закупівель і прискорити технологічну модернізацію армії викликало серйозний опір частини військово-політичного істеблішменту.

Події навколо відставки Федорова стали одним із найсерйозніших політичних випробувань для української влади за останній час.

Протести громадян, відкритий конфлікт між колишнім міністром оборони та військовим керівництвом, а також публічні заяви про системні проблеми в управлінні оборонною сферою свідчать про необхідність глибокої дискусії щодо подальшого розвитку українського війська.

Чи стане ця кадрова перестановка поштовхом до нових реформ, чи навпаки призведе до поглиблення політичної напруги, покаже найближчий час. Безперечно лише одне: питання ефективності управління обороною України залишається одним із ключових викликів держави в умовах повномасштабної війни.

Михайло Гуцман

КАНАДА ІНВЕСТУЄ МАЙЖЕ \$2 МІЛЬЯРДИ У ВИРОБНИЦТВО БРОНЬОВАНИХ МАШИН ДЛЯ ЗБРОЙНИХ СИЛ

Оттава посилює обороноздатність країни та розбудовує власну оборонну промисловість. У межах нового стратегічного партнерства з General Dynamics Land Systems–Canada Канада придбає 190 додаткових броньованих бойових машин, розширивши парк Збройних сил із 360 до 550 одиниць.

16 липня 2026 року в Лондоні (Онтаріо), прем'єр-міністр Канади Марк Карні оголосив про нове стратегічне партнерство федерального уряду з компанією General Dynamics Land Systems–Canada (GDLS–Canada), яке передбачає інвестиції майже 2 мільярди канадських доларів протягом наступних чотирьох років у виробництво додаткових броньованих машин бойової підтримки (Armoured Combat Support Vehicles, ACSV).

Це рішення є частиною ширшого курсу уряду Канади на зміцнення обороноздатності держави в умовах зростання глобальних загроз. Вперше від завершення Холодної війни Канада досягла цільового показника НАТО щодо оборонних витрат у розмірі 2% ВВП та розпочала масштабне оновлення військового потенціалу.

«У більш небезпечному та розділеному світі уряд Канади гарантує, що жінки й чоловіки наших Збройних сил отримують необхідне обладнання саме тоді, коли воно їм потрібне. Це партнерство дозволить створювати, виробляти та обслуговувати нове покоління бойових машин у Канаді, зміцнюючи нашу промисловість, робочі місця та безпеку країни», — заявив Марк Карні.

Посилення можливостей канадських військових

Нові броньовані машини ACSV забезпечать військовим підвищений рівень захисту, мобільності та готовності до виконання завдань у

Прем'єр-міністр Канади Марк Карні та міністр національної оборони Дейвід МакГінті під час візиту на підприємство General Dynamics у Лондоні, Онтаріо.

складних умовах. Техніка оснащена сучасною бронею для захисту від мін, саморобних вибухових пристроїв та вогню противника, а також має високу прохідність для підтримки підрозділів на передовій.

Додаткові 190 машин використовуватимуться під час навчань на військових базах Канади, що дозволить покращити підготовку особового складу та оперативну готовність Збройних сил.

Оборонна промисловість як частина економічної безпеки

Усі нові машини будуть розроблені канадськими інженерами, виготовлені з використанням канадських матеріалів і зібрані канадськими працівниками на підприємстві GDLS–Canada у Лондоні, Онтаріо.

Очікується, що цей проєкт дозволить створити або підтримати понад 6 тисяч висококваліфікованих робочих місць щороку протягом восьми

років.

Виробництво залучає понад 600 канадських постачальників у більш ніж 100 громадах країни — від виробників сталі для броньованих корпусів у Саскачевані до інженерів і технологів, які працюють над системами спостереження та спеціалізованими компонентами.

Уряд наголошує, що такі інвестиції не лише зміцнюють оборону, а й формують незалежні ланцюги постачання, підтримуючи економіку та технологічний розвиток Канади.

Новий підхід до оборонних закупівель

General Dynamics Land Systems–Canada стала першою компанією, яка отримала статус стратегічного партнера Канади в межах нової Стратегії оборонної промисловості (Defence Industrial Strategy).

Мета цієї ініціативи — створити довгострокові партнерства між уря-

дом і канадськими компаніями для розвитку власних оборонних можливостей, зокрема у виробництві броньованої техніки, безпілотних систем та інших критично важливих технологій.

Компанії, які отримують статус стратегічних партнерів, зобов'язуються інвестувати у канадські дослідження і розробки, розширювати внутрішні виробничі мережі та створювати робочі місця в Канаді. Натомість федеральний уряд виступає ключовим замовником, сприяючи швидшому впровадженню проєктів та виходу канадської продукції на міжнародні ринки.

Міністр національної оборони Канади Девід Дж. МакГінті наголосив, що співпраця з надійними партнерами промисловості є необхідною для забезпечення Збройних сил сучасними можливостями та зміцнення оборонної бази країни.

Канада зміцнює власну оборонну спроможність

Нові інвестиції є частиною масштабнішого плану уряду щодо модернізації Канадських збройних сил, розвитку внутрішнього виробництва та зменшення залежності від зовнішніх постачальників.

На тлі нових викликів безпеки у світі Оттава прагне не лише збільшити військовий потенціал країни, а й забезпечити, щоб оборонні витрати сприяли розвитку канадських технологій, промисловості та робочих місць.

«Ми будемо сильну Канаду, інвестуючи у власні можливості, власних працівників та власну промисловість», — заявив прем'єр-міністр Марк Карні.

Осип Гнатик

ВИДАТКИ ДЕПУТАТА ОНТАРІО СТЕН ЧО НА РЕСТОРАНИ, ГОТЕЛІ ТА ПОСЛУГИ ЛІМУЗИНІВ ВИКЛИКАЛИ НОВІ ЗАПИТАННЯ

Депутат Онтаріо від провінційної Прогресивно-консервативної партії Стен Чо опинився в центрі нового скандалу після того, як стало відомо про тисячі доларів витрат на ресторани, авіаперельоти, готелі та оренду автомобіля у люксовій транспортній компанії.

Згідно з детальними звітами виборчого округу Вілловдейл (Willowdale) відшкодовувала витрати депутата на дорогі вечері у стейк-ресторанах і ресторанах морепродуктів, проживання у готелях високого класу, авіаквитки та навіть оренду автомобіля в компанії, що спеціалізується на лімузинах. Стен Чо, колишній міністр у кабінеті прем'єра Онтаріо Дага Форда, нещодавно залишив урядову посаду після того, як визнав помилкою те, що протягом трьох років виставляв платникам податків рахунки за проживання в готелях на суму понад 16 тисяч доларів. Попри те, що його будинок розташований приблизно за шість кілометрів від Квінс-Парку, Чо заявляв ці витрати як «особливі обставини».

«Озираючись назад, я визнаю, що припустився помилки. Я беру на себе повну відповідальність. Я не зупинився, щоб подумати, як це виглядало

Депутат Онтаріо від Прогресивно-консервативної партії Стен Чо, обіймав посаду міністра туризму Онтаріо, разом із прем'єром провінції Дагом Фордом під час оголошення про реконструкцію Ontario Place, 26 лютого 2026 року.

б для людини з мого округу, яка працює подвійну зміну», — заявив Чо після відставки. Однак нові дані щодо витрат викликали додаткові питання щодо використання коштів асоціації округу, яка фінансується як пожертвами прихильників Прогресивно-консервативної партії, так і державними субсидіями залежно від кількості отриманих голосів на виборах.

Майже \$100 тисяч на харчування

За три роки Стен Чо подав майже 100 тисяч доларів витрат на харчування та напої, які були відшкодовані коштом пожертв і державного фінансування. Депутат зазначав, що ці витрати стосувалися «організованих зустрічей», однак значна частина заходів відбувалася за межами його виборчого округу — у престижних ресторанах Торонто та інших місцях Великого Торонто. Серед закладів, де були заявлені витрати: Sotto Sotto у районі Йорквілл; Barberian's Steak House; Fishman Lobster Clubhouse; ONE Restaurant у готелі The Hazelton Hotel.

➡ Видатки...стор. 5

ВИДАТКИ ДЕПУТАТА ОНТАРІО СЕНА ЧО НА РЕСТОРАНИ, ГОТЕЛІ ТА ПОСЛУГИ ЛІМУЗИНІВ ВИКЛИКАЛИ НОВІ ЗАПИТАННЯ

➔ Закінчення з стор. 4

Лише в ресторані Sher-E-Punjab на Данфорт-авеню було заявлено понад 16,500 доларів на «їжу та напої» за три роки. Ще понад 10,500 доларів було витрачено у Nome Izakaya, який позиціонує себе як японський тапас-бар преміум-класу.

Серед інших витрат: понад 9 тисяч доларів на харчування, кейтеринг та оренду приміщень у приватному Albany Club; понад 1,600 доларів у різних стейк-ресторанах Торонто; понад 6 тисяч доларів у Moxies; понад 2, 700 доларів у Маро Kogean; понад 2 тисячі доларів у The Keg. Частина витрат, зокрема закупівля алкоголю для великих заходів, могла стосуватися подій для працівників і волонтерів. Водночас журналісти зазначають, що десятки рахунків на харчування становили від 200 до 300 доларів, що може свідчити про невелику кількість учасників таких зустрічей.

Подорожі та готелі

Звіти також показують численні витрати на авіаперельоти та проживання поза межами виборчого округу Willowdale. У період із 2023 до 2025 року Чо заявив понад 6,100 доларів витрат на авіаквитки авіакомпаній Porter Airlines та Air Canada. Додатково було заявлено близько 12,700 доларів на проживання у готелях. Серед місць перебування — Оттава, Банф, Калгарі та Монреаль. Серед готелів, де зупинявся депутат: Fairmont Château Laurier; Hilton Hotels & Resorts; Fairmont Palliser; Rimrock Resort Hotel. Окремо вказано витрату у розмірі 318,66 долара на проживання в історичному Clock Tower Inn у Стратрої, Онтаріо — приблизно за три години їзди від його округу в північному Торонто. У 2025 році Чо також заявив 1,500 доларів на оренду автомобіля у компанії Top Limo, яка пропонує послуги люксових позашляховиків, лімузинів і транспортних засобів для групових заходів.

Розваги та спортивні заходи

Звіти також показують, що асоціація округу оплачувала витрати депутата на заходи у спортивних комплексах Торонто на загальну суму понад 13 тисяч доларів за чотири роки. Значна частина цих коштів була витрачена у Rogers Centre під час матчів бейсбольної команди Toronto Blue Jays, де Чо зазначав, що проводив зустрічі, які включали витрати на їжу та напої. У 2022 році депутат подав рахунок на 1,138 доларів за харчування під час матчу. У 2024 році аналогічна подія коштувала асоціації округу вже 6,970.67 долара. Під час дострокових виборів 2025 року було заявлено ще 3 тисячі доларів за оренду приватної ложі на Rogers Centre разом із харчуванням і напоями. Також у звітах зазначені витрати на харчування у Scotiabank Arena та заходи, пов'язані з Maple Leaf Sports & Entertainment, на суму понад 1,600 доларів.

Питання прозорості

Усі витрати Сена Чо у 2023–2025 роках були затверджені головним фінансовим директором асоціації округу та передані до відділу контролю Виборчої комісії Онтаріо. Журналісти звернулися до офісу депутата, Прогресивно-консервативної партії Онтаріо та офісу прем'єра Дага Форда із проханням пояснити необхідність цих витрат, однак відповіді не отримало. Також партію запитали, чи повідомляють її прихильникам, що їхні пожертви можуть використовуватися для оплати харчування, подорожей, гостинності та розваг депутатів. Відповіді на це питання партія не надала.

Ситуація з витратами Сена Чо знову порушила питання про стандарти фінансової відповідальності та прозорості для обраних представників Онтаріо, особливо коли частина коштів виборчих асоціацій формується за рахунок державного фінансування.

Колін Дімелло та Ісаак Каллан

НАЙСКЛАДНІШИЙ СЕЗОН ЛІСОВИХ ПОЖЕЖ:

➔ Закінчення з стор. 2

Марк Карні з федеральними працівниками.

були змушені залишити свої домівки через небезпеку для життя та якості повітря, спричинену густим димом.

Фахівці пов'язують дедалі частіші та масштабніші лісові пожежі в Канаді з поєднанням кількох факторів: підвищенням температур, тривалими періодами посухи та змінами кліматичних

умов. Сухі ліси стають надзвичайно вразливими до займання, а сильна спека сприяє швидкому поширенню вогню, ускладнюючи роботу пожежників. Цьогорічний сезон уже називають одним із найінтенсивніших за всю історію спостережень у Канаді. Пожежі створили значне навантаження не лише на провінційні служби, а й вимагали координації зусиль на федеральному рівні.

Попри масштаб викликів, канадські служби надзвичайного реагування продовжують працювати у надзвичайно складних умовах — часто за високих температур, густого диму та небезпечної близькості до вогню.

Робота пожежників, пілотів, медиків, рятувальників, військовослужбовців, працівників федеральних і провінційних установ є критично важливою для захисту населення. Уряд Канади наголошує, що боротьба з лісовими пожежами є спільною національною відповідальністю, яка потребує координації між усіма рівнями влади, місцевими громадами та міжнародними партнерами.

Цьогорічний сезон вкотре продемонстрував: за статистикою пожеж стоять не лише знищені гектари лісу, а й людські історії, громади та родини, які потребують захисту і підтримки.

Ганна Вівчарук

Провід Організації Українських Націоналістів (бандерівців) та редакція газети «Гомін України» з глибоким сумом сповіщають, що відійшов у вічність член ОУН, багаторічний дописувач нашого часопису, знаний український публіцист, політолог, викладач і незламний патріот

ІГОР ЛОСЄВ «СТЕПОВИЙ».

Усе своє свідоме життя він залишався вірним українській національній ідеї. Як член ОУН він чесно й самовіддано служив українській справі як націоналіст, науковець, публіцист і педагог. Для нього боротьба за Українську Самостійну Соборну Державу була не лише предметом наукових досліджень чи політичних дискусій, а щоденним життєвим обов'язком.

Протягом багатьох років Ігор Лосєв був одним із найавторитетніших авторів газети «Гомін України» і «Шлях Перемоги». Його статті вирізнялися глибиною аналізу, історичною відповідальністю, інтелектуальною чесністю та безкомпромісним захистом українських національних інтересів. Він умів не лише точно оцінювати події сучасності, а й показувати їхній історичний вимір, допомагаючи читачам краще зрозуміти виклики, що постають перед Україною.

Тисячі студентів пам'ятатимуть Ігоря Лосєва як мудрого викладача, який виховував не лише фахівців, а й свідомих українців. Він навчав мислити, відстоювати власну позицію, любити свою державу та не втрачати почуття відповідальності за її майбутнє.

Для побратимів він назавжди залишиться людиною високої честі, глибокої ерудиції, особистої скромності та непохитної вірності українській національній справі. Його життя є прикладом того, як словом, думкою і щоденною працею можна служити своєму народові.

«Пішов з життя викладач Національного університету «Києво-Могилянська академія», політичний мислитель українського Криму, визначний громадський діяч і прекрасна людина Ігор Лосєв. Велика втрата для українського інтелектуального життя. Світла йому Пам'ять і Царство Небесне!», — написав Квіт у фейсбуці.

Ігор Лосєв автором кількох книг, серед яких «Історія і теорія світової культури: європейський контекст», «Севастополь — Крим — Україна: хроніка інформаційної оборони», «Azat Qirim чи колонія Москви? Імперський геноцид і кримськотатарська революція» (у співавторстві) й інших.

Провід ОУН(б) та редакція газети «Гомін України» і «Шлях Перемоги» висловлюють щирі співчуття рідним і близьким покійного, його друзям, колегам, учням і побратимам.

Світла пам'ять про Ігоря Лосєва — «Степового» — житиме в його працях, у вдячній пам'яті учнів, читачів і всіх, хто мав честь знати його та працювати поруч.

Вічна пам'ять!
Честь і Слава вірному синові України!

ЕНДІ БЕРНЕМ — НОВИЙ ПРЕМ'ЄР ВЕЛИКОЇ БРИТАНІЇ

Можливо, знадобилося б втручання вищих сил, аби завадити Енді Бернему стати наступним прем'єр-міністром Великої Британії — вже сьомим главою уряду за останнє десятиліття. Його прихід до влади у понеділок після короткого дворічного прем'єрства Кіра Стармера означає зміну політичного центру тяжіння Лейбористської партії: від централізованої технократичної моделі Вестмінстера до політики, що робить акцент на розвитку регіонів, інвестиціях і національному відновленні.

Для Вашингтона та Брюсселя головним питанням залишається: чи стане Бернем лише продовжувачем попереднього курсу, але з «північним акцентом», чи його прихід означатиме глибші зміни у британській політиці.

Причина цієї невизначеності полягає в тому, що Бернем є рідкісним явищем у британській політиці — досвідченим політиком старої школи, який зумів перетворити себе на представника протестного, «антисистемного» крила.

Від Вестмінстера до «Короля Півночі»

Енді Бернем народився 1970 року в Айнтрі, передмісті Ліверпуля. До Палати громад він був обраний у 2001 році, представляючи округ Лі. У лейбористських урядах Тоні Блера та Гордона Брауна він обіймав низку високих посад — головного секретаря Казначейства, міністра культури, а з 2009 року — міністра охорони здоров'я.

Саме на посаді міністра охорони здоров'я він здобув одну зі своїх найважливіших політичних перемог — ініціював створення незалежної комісії з розслідування трагедії на стадіоні «Гіллсборо» 1989 року, де загинули 97 футбольних уболівальників. Це закріпило за ним репутацію політика, який готовий протистояти державним інституціям задля захисту звичайних людей.

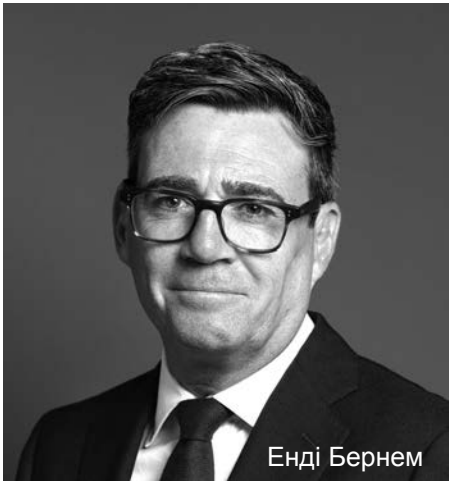
Бернем двічі балотувався на посаду лідера Лейбористської партії. У 2010 році він посів четверте місце, коли перемогу здобув Ед Мілібенд, а у 2015 році став другим, поступившись Джеремі Корбіну.

Однак справжній перелом у його політичній кар'єрі стався після відходу від лондонської політичної еліти. У 2017 році він став мером Великого Манчестера і тричі поспіль перемагав на виборах із дедалі більшою підтримкою.

Саме тоді він отримав прізвисько «Король Півночі». Його політична програма базувалася на розвитку громадського транспорту, будівництві житла та боротьбі з бездомністю, що зробило його одним із найпопулярніших політиків Лейбористської партії.

Бернем належить до так званого «м'якого лівого» крила партії: він лівіший за Стармера у питаннях економіки та державних послуг, але не є прихильником радикального курсу Джеремі Корбіна.

Одним із перших сигналів його

Енді Бернем

майбутньої політики стала заява під час першого виступу біля резиденції прем'єр-міністра на Даунінг-стріт, де він пообіцяв:

«Побудувати нову економіку, у якій базові потреби людей знову будуть перебувати під сильнішим суспільним контролем».

Як Бернем прийшов до влади

Шлях від мера Манчестера до прем'єрського крісла був стрімким і нетрадиційним.

Прем'єрство Кіра Стармера почало втрачати підтримку після серії політичних розворотів, суперечок щодо його рішень та болочих поразок Лейбористської партії на місцевих виборах у травні 2026 року. Додаткове напруження викликало суперечливе призначення Пітера Мандельсона послом Великої Британії у Вашингтоні.

Спочатку партійне керівництво намагалось не допустити повернення Бернема до парламенту. У січні Національний виконавчий комітет Лейбористської партії більшістю голосів заблокував його участь у довиборах у Манчестері — рішення, яке підтримав і Стармер.

Однак цей крок обернувся політичною поразкою: наприкінці лютого місце здобули Зелені.

Фінальна розв'язка настала навесні. У травні депутат від округу Мейкерфілд Джош Саймонс залишив своє місце в парламенті, відкривши Бернему шлях до повернення у Палату громад.

На довиборах 18 червня Бернем переміг із перевагою понад 9 тисяч голосів, отримавши майже 55% підтримки виборців. Через чотири дні Кір Стармер оголосив про відставку.

Потенційні конкуренти один за одним відмовилися від боротьби. Колишній міністр охорони здоров'я Вес Стрітінг підтримав його кандидатуру, а міністр у справах збройних сил Ел Карнс — останній реальний суперник — вирішив не балотуватися.

У перший день висунення кандидатур 322 із 403 депутатів Лейбористської партії підтримали Бернема, фактично унеможлививши появу альтернативного кандидата.

Після зустрічі з королем Чарльзом III Енді Бернем офіційно став новим прем'єр-міністром Великої Британії.

Його прихід нагадує політичні переходи Гордона Брауна у 2007 році та Терези Мей у 2016 році — коли прем'єри отримували владу без загальнонаціонального виборчого мандата.

Опитування показують, що лише 27% британців вважають правильним його призначення без внутрішньопартійного змагання. Його мандат наразі походить від депутатів Лейбористської партії, а не від прямого голосування громадян.

Загальні вибори у Великій Британії не є обов'язковими до серпня 2029 року, однак популярність партії Reform UK та тиск громадськості можуть змусити Бернема раніше звернутися до виборців за власним мандатом.

«Манчестеризм» приходить до Лондона

Бернем описує свою економічну та соціальну філософію терміном «манчестеризм».

У його основі — переконання, що головна проблема Великої Британії полягає у надмірній централізації держави, яка позбавила регіони достатніх інвестицій та політичного впливу.

Бернем обіцяє подолати майже два десятиліття слабого економічного зростання після фінансової кризи 2008 року через масштабні державні та приватні інвестиції у транспорт, житло та інфраструктуру.

Фактично він прагне перенести свою модель управління Великим Манчестером на всю країну.

Серед його планів — створення «Північного офісу №10» у Манчестері для координації передачі повноважень регіонам, масштабна програма соціального житла, повернення державного контролю над частиною комунальних послуг, націоналізація сталеливарної промисловості та розширення системи соціального догляду.

Водночас Бернем намагається заспокоїти фінансові ринки, які досі пам'ятають кризу після «міні-бюджету» уряду Ліз Трасс у 2022 році, коли необґрунтоване скорочення податків спричинило паніку серед інвесторів.

Новий прем'єр пообіцяв дотримуватися бюджетної дисципліни, не виходити за межі чинних лімітів за позичень та скоротити державні витрати на соціальні програми.

Його економічний курс багато в чому продовжує політику Стармера — промислова стратегія, зміцнення внутрішнього виробництва та незалежність у критично важливих галузях. Однак Бернем надає цій програмі більш виразної політичної історії.

Його концепція «суверенних можливостей» у суднобудуванні, енергетиці, штучному інтелекті та квантових технологіях перегукується з підходами Франції та Європейського Союзу.

Відносини з Європою: новий тон, але не новий курс

Бернем особисто вважається найбільш проєвропейським британським прем'єром після Тоні Блера. У 2025 році він заявляв, що сподівається на повернення Великої Британії до Єв-

ропейського Союзу за свого життя.

Однак під час виборчої кампанії у Мейкерфілді — регіоні, який підтримав Brexit — він наголошував, що не виступає за негайне повернення до ЄС.

Його першим міжнародним випробуванням стане відновлення діалогу з Брюсселем.

Другий саміт Велика Британія–ЄС, запланований на 22 липня, було відкладено після відставки Стармера. На ньому мали остаточно затвердити низку домовленостей: ветеринарну угоду для спрощення торгівлі аграрною продукцією, об'єднання систем торгівлі викидами та програму мобільності молоді.

Попри менш виразну проєвропейську риторику, політика Бернема може фактично наблизити Лондон до Європи.

Його ідея «суверенних можливостей» перегукується зі стратегією ЄС щодо стратегічної автономії, а прагнення зменшити залежність від США у сфері технологій може посилити співпрацю з європейськими партнерами.

Відносини зі США та роль Великої Британії у світі

У питаннях безпеки значних змін не очікується. Бернем підтвердив прихильність Великої Британії до НАТО, незалежного ядерного потенціалу та подальшої військової, дипломатичної й фінансової підтримки України.

Однак тон відносин із Вашингтоном може змінитися.

Новий прем'єр назвав відносини зі США лише «критично важливими», а не традиційно «особливими». Також повідомляється, що він не планує поспішного візиту до Вашингтона.

Це відрізняється від активного зближення Стармера з президентом Дональдом Трампом.

Бернем також зайняв більш критичну позицію щодо політики США на Близькому Сході, заявивши, що попередній уряд Великої Британії надто повільно закликав до припинення вогню в Газі.

Його бачення британської сили базується насамперед на внутрішньому економічному відновленні — реіндустриалізації країни та збільшенні оборонних витрат.

Головне питання його прем'єрства полягає в тому, чи зможе політик, чия кар'єра і політична база сформувалися переважно навколо внутрішніх проблем Великої Британії, одночасно зберегти її глобальну роль, балансуючи між Вашингтоном, Брюсселем і внутрішнім тиском з боку Reform UK.

Саме відповідь на це питання визначить політичну спадщину Енді Бернема.

Маттіас Маттієс
Декан кафедри Діна Ачесона
(Dean Acheson Chair) у Школі міжнародних досліджень
Університету Джонса Гопкінса
(School of Advanced International Studies,
Johns Hopkins University).

В ПАРИЖІ УЧАСНИКИ КОАЛІЦІЇ ОХОЧИХ ВИЗНАЧИЛИ ПРІОРИТЕТИ ЩОДО ПОДАЛЬШОЇ ПІДТРИМКИ УКРАЇНИ

Президент України Володимир Зеленський взяв участь у засіданні Коаліції охочих, що відбулося в Парижі. Зустріч зібрала представників 40 країн, зокрема до неї приєдналися Молдова та Північна Македонія. Це вже 15-те засідання Коаліції охочих з моменту першої зустрічі в лютому 2025 року, що відбулася також у столиці Франції.

Глава держави подякував Президентів Франції Емманюелю Макрону за запрошення, зустріч і конкретні важливі результати. Володимир Зеленський відзначив і послідовну позицію Кіра Стармера щодо підтримки нашої країни та важливі рішення в межах Коаліції охочих – це засідання стало для нього останнім на посаді Прем'єр-міністра Великої Британії. Президент України висловив вдячність усім присутнім за увагу до нашої країни і повагу до її людей.

Володимир Зеленський відзначив, що сьогодні в Парижі Україна і низка держав-партнерів дали старт антибалістичній програмі FREYJA. Відбулася установча зустріч Антибалістичної коаліції, на якій зокрема були присутні європейські виробники важливих компонентів для оборонних систем.

«Усі ви бачите, яку загрозу зараз несе балістика. У війні Росії проти України саме удари балістикою стали

Учасники коаліції подальшої підтримки України. Фото ОПУ.

для Росії останньою ставкою – реально фінальним його засобом затягувати війну. Путін протягом усіх років повномасштабної війни намагається зламати Україну і українців – мотивацію та дух наших людей. Фронт йому це не дозволяє», – зауважив Володимир Зеленський.

Емманюель Макрон звернув увагу, що Україна значною мірою повернула собі ініціативу в цій війні, а для Росії накопичуються труднощі у військовому і економічному напрямках.

Прем'єр-міністр Великої Британії закликав з кожним днем посилювати підтримку України, зокрема протиповітряну оборону, щоб українці надалі могли успішно протистояти російській агресії. Кір Стармер зазначив, що його наступник на чолі британського уряду продовжуватиме цю політику.

«Ми маємо посилити наші власні

спроможності виробництва і повинні підтримувати інновації в Україні. Маємо більше тиснути на Росію, просуваючись щодо посилення санкцій», – переконаний він.

За словами Президента Франції, учасники Коаліції охочих визначили кроки, як надалі підтримати Україну та тиснути на Росію. Партнери налаштовані зміцнювати позиції, рухатися до припинення вогню і встановлення миру та більш рішуче підтримувати Україну у довгостроковій перспективі.

Зокрема, Франція надасть ліцензії на виробництво ракет ASTER для систем ППО SAMP/T, крилатих ракет SCALP.

В Парижі сьогодні приділили увагу тим речам, які можуть допомогти захистити життя вже зараз. Президент України відзначив готовність Франції вже цього року надати додаткові системи ППО і ракети до них.

Емманюель Макрон відзначив також рішення Президента США Дональда Трампа надати Україні ліцензії на виробництво ракет-перехоплювачів для Patriot.

Крім того, потрібно вже зараз готуватися до зими.

«Ми сьогодні обговорили, що потрібно, щоб підготувати енергетику – дуже розраховуємо на підтримку партнерів. Сьогодні усі учасники Коаліції із цим фактично погодилися», – повідомив Володимир Зеленський.

Канцлер Німеччини наголосив, що важливо працювати над протиповітряним захистом України та тим, як допомогти нашій країні якнайкраще підготувати до найближчої зими. Німеччина надасть всю необхідну допомогу в галузі енергетики.

Ще одним пріоритетом для партнерів залишається посилення санкцій. Найближчим часом буде ухвалений 21-й санкційний пакет Євросоюзу. Один із головних пріоритетів – боротьба з тінювим флотом. Зокрема Президент Франції зазначив, що його країна провела вже п'ять операцій із перехоплення відповідних суден з початку цього року.

Наступну зустріч Коаліції охочих домовилися провести в Україні.

ОПУ

КИЇВ СТАВ МАЙДАНЧИКОМ ЄВРОПЕЙСЬКОЇ ЄДНОСТІ: ПІДСУМКИ V САМІТУ «УКРАЇНА – ПІВДЕННО-СХІДНА ЄВРОПА»

Київ знову підтвердив свій статус важливого дипломатичного центру Європи, прийнявши V саміт «Україна – Південно-Східна Європа». Форум, який уже вдруге проходив в українській столиці, зібрав керівників держав і урядів регіону, а також представників Європейського Союзу. Головною темою зустрічі стала спільна відповідь на безпекові виклики, спричинені російською агресією, підтримка України та зміцнення європейської єдності.

Відкриваючи саміт, президент України Володимир Зеленський наголосив, що сучасна Європа повинна діяти спільно, координуючи свої можливості для захисту від нових загроз і протидії спробам Росії дестабілізувати ситуацію не лише в Україні, а й у країнах-партнерах.

«Безпека, стабільність і міцніші зв'язки між нашими державами є основою захисту людей та майбутнього всієї Європи», – підкреслив глава держави.

Президент подякував міжнародним партнерам за послідовну підтримку України як у двосторонньому форматі, так і в межах міжнародних коаліцій. За його словами, український народ уже довів, що є важливою складовою європейської та євроатлантичної безпеки. Саме тому дедалі більше держав прагнуть розширювати військово-технічне співробітництво з Україною у сферах

морської, повітряної та наземної оборони.

Окрему увагу Володимир Зеленський приділив необхідності подальшого посилення санкційного тиску на Росію. Він закликав учасників підтримати 21-й пакет санкцій Європейського Союзу та не допустити обходу вже запроваджених обмежень.

«Мир стане ближчим тоді, коли максимально скоротяться доходи Росії, які фінансують її військову машину», – наголосив Президент України.

Учасники саміту продемонстрували практично однакову підтримку України. Президент Албанії Байрам Бегай підтвердив незмінну позицію своєї держави щодо засудження російської агресії та наголосив, що Албанія й надалі підтримуватиме європейську інтеграцію України.

Президент Сербії Александар Вучич заявив про підтримку суверенітету й територіальної цілісності України, висловив готовність допомагати у гуманітарній, фінансовій та енергетичній сферах, а також брати участь у майбутній відбудові українських міст і громад.

Важливі сигнали пролунали й від країн-членів Європейського Союзу. Прем'єр-міністр Хорватії Андрей Пленкович висловив переконання, що переговори щодо вступу України до ЄС мають значно прискоритися.

За його словами, держави, які виконали необхідні умови для членства, повинні отримати можливість якнайшвидше стати частиною європейської спільноти.

Президентка Молдови Мая Санду звернула увагу на небезпеку гібридної війни, яку Росія веде проти демократичних держав, наголосивши, що спільна протидія таким загрозам є питанням безпеки всього регіону.

Президент Румунії Нікушор Дан високо оцінив досягнення України у сфері військових технологій та висловив зацікавленість у розвитку оборонного партнерства. За його словами, досвід українських фахівців сьогодні має велике значення для зміцнення обороноздатності європейських держав.

Прем'єр-міністр Словенії Янез Янша також відзначив стрімкий розвиток українського оборонно-промислового комплексу та висловив упевненість, що міжнародна підтримка допоможе Україні впевнено пройти наступний зимовий період.

Представники Північної Македонії та Чорногорії заявили про готовність ділитися власним досвідом європейської інтеграції та сприяти Україні на шляху до повноправного членства в Європейському Союзі. Міністерка закордонних справ Болгарії Веліслава Петрова-Чамова підтвердила, що Софія підтримує подальший тиск на Росію та зацікавлена у співпраці з

Україною, зокрема у сфері виробництва безпілотних технологій.

Показовою стала й участь Президентки Європейської комісії Урсули фон дер Ляєн, що засвідчила незмінну підтримку України з боку керівництва Європейського Союзу та важливість цього формату для вироблення спільної політики безпеки.

Саміт «Україна – Південно-Східна Європа», започаткований у 2023 році, за короткий час перетворився на одну з найважливіших міжнародних платформ для координації підтримки України. Попередні зустрічі відбувалися в Афінах, Тирані, Дубровнику та Одесі, а наступний, шостий саміт, прийматиме Словенія у 2027 році.

Київська зустріч підтвердила, що країни Південно-Східної Європи дедалі активніше виступають єдиним фронтом на підтримку України. Її головним підсумком стало не лише підтвердження політичної солідарності, а й готовність поглиблювати оборонне співробітництво, посилювати санкційний тиск на Росію, сприяти відбудові України та підтримувати її європейське майбутнє. Саме така консолідація демократичних держав сьогодні залишається одним із найважливіших чинників зміцнення безпеки на всьому європейському континенті.

Михайло Гуцман

БЕЗПЕЧНИХ ГАВАНЕЙ НЕМАЄ:

ЯК БОЙОВІ ВОДОЛАЗИ НГУ ПЕРЕПИСУЮТЬ ПРАВИЛА ГРИ В ОКУПОВАНОМУ КРИМУ

У тимчасово окупованому Криму українські Сили оборони здійснили чергову унікальну операцію, яка суттєво послаблює авіаційний потенціал російських окупаційних військ у Чорноморському регіоні. Бойові водолази окремого загону Центру спеціального призначення Національної гвардії України (НГУ) «Омега» знищили російський фронтовий бомбардувальник Су-24М безпосередньо на злітній смузі військового аеродрому «Саки» в Новофедорівці. Про успішне виконання завдання офіційно повідомив командувач НГУ генерал-майор Олександр Півненко.

Операція не була спонтанною. Як згодом розповів командир водолазного загону Віталій Кравчук на позивний «Крава», ідея народилася безпосередньо «знизу», від особового складу, який прагнув випробувати максимальні спроможності модернізованого українськими інженерами засобу ураження. Штаб провів ретельний аналіз, детально прорахувавши кожен крок, запасні цілі та маршрути польоту.

Головним козирем українських спецпризначенців став ефект повної несподіванки. Попри те, що аеродром «Саки» прикривали російські засоби радіоелектронної боротьби (РЕБ) та мобільні вогневі групи протиповітряної оборони, ворог виявився абсолютно не готовим до удару на такій значній оперативній глибині.

СУ-24М (Ерік Романенко/ТАСС).

Момент для атаки обрали ідеальний. Бомбардувальник Су-24М урадили саме тоді, коли екіпаж та наземні служби завершували підготовку до вильоту. Літак мав піднятися в повітря для чергового терористичного бомбардування мирних міст України.

Ураження відбулося у два етапи за допомогою ударних безпілотних систем. Перший безпілотник поцілив точно у носову частину літака, миттєво вивівши з ладу його складну навігаційну систему та кабіну пілотів. Другий БпЛА завдав повторного удару в район паливних баків. Це спровокувало масштабну детонацію та пожежу, яка повністю знищила багатопільову крилату машину.

У мережі також було оприлюднено відео об'єктивного контролю, що підтверджує стовідсоткове перетво-

рення дороговартісного літака на брукт.

Знищення фронтового бомбардувальника Су-24М це серйозний удар по логістиці та можливостях Повітряно-космічних сил РФ. Ці літаки окупанти використовують як основну платформу для скидання керованих та некерованих авіабомб. Особливість ситуації полягає в тому, що такі машини є застарілими, їх випуск давно припинено, а дефіцит комплектуючих робить кожну втрату для Кремля безповоротною.

Окремої уваги заслуговує фінансова асиметрія цієї операції. За оцінками військових, вартість двох використаних безпілотників становила приблизно 10–11 тисяч доларів. Натомість ринкова ціна знищеного Су-24М вимірюється мільйонами доларів. Командир загону назвав літак

«найжирнішою» поодинокую ціллю підрозділу за останні два місяці інтенсивної роботи, протягом яких водолази також спопелили близько сотні одиниць ворожої бронетехніки та вантажівок. За цей визначний успіх бійців уже подали на високі державні нагороди.

Успіх Центру спеціального призначення «Омега» є частиною ширшої та послідовної стратегії Нацгвардії та загалом Сил оборони України. На дальностях понад 100 кілометрів від лінії фронту аналогічні складні завдання успішно виконують підрозділи 1-го корпусу НГУ «Азов» та 2-го корпусу НГУ «Хартія». Їхніми пріоритетними цілями залишаються російська авіація, вузли ППО, командні пункти та склади з боєприпасами.

Методичне випалювання військової інфраструктури на півострові, як зазначають західні медіа, поступово перетворює Крим на справжній стратегічний кошмар для російського командування. Після таких зухвалих та результативних атак українських безпілотників ворог буде змушений відводити свою тактичну авіацію на віддаленіші материкові летовища РФ. Безпечних місць для окупантів у Криму більше немає.

Олександра Чорна

РОСІЙСЬКИЙ «ІЗУМРУД» ЛІГ НА ДНО:

ЗСУ ЗНИЩИЛИ ПАТРУЛЬНИЙ КОРАБЕЛЬ РФ БІЛЯ НОВОРОСІЙСЬКА

14 липня військово-морські сили ЗСУ офіційно підтвердили знищення російського прикордонного сторожового корабля «Ізумруд». Операцію провели в акваторії Чорного моря неподалік від Новоросійська та Геленджика. Флагман берегової охорони ФСБ РФ уразили за допомогою новітнього українського морського безекіпажного комплексу Sargan-3000.

Цей успіх Сил оборони України є не просто черговою втратою російського флоту, а актом історичної справедливості.

Для українських військових моряків «Ізумруд» (прикордонний сторожовий корабель 2-го рангу проекту 22460 «Охотник») був символом зухвалої російської агресії. Саме це судно 25 листопада 2018 року брало безпосередню участь у нападі на українську корабельну групу в Керченській протоці.

Тоді, задовго до початку повномасштабного вторгнення, російські силовики заблокували мирний перехід українських катерів «Бердянськ», «Нікополь» та рейдового буксира «Яни Капу» з Одеси до Маріуполя. Російські кораблі відкрили вогонь на ураження, протаранили український буксир та силою захопили в полон 24 українських моряків. Через роки суворе морське право-

Російський прикордонний корабель Ізумруд (росЗМІ).

суддя наздогнало нападника у його власному тилу.

За офіційними даними пресслужби ВМС ЗСУ, атаку здійснили в нічний час. Новітній український морський дрон Sargan-3000 зміг непомітно подолати сотні кілометрів Чорного моря, оминувши російські системи бойового захисту та радіоелектронної боротьби.

Дрон поцілив у борт корабля, коли той перебував біля причальної стінки в районі Геленджицької бухти. На оприлюднених згодом супутникових знімках чітко видно наслідки катас-

трофічного вибуху. Пірс навколо місця стоянки повністю почорнів від пожежі, а сам «Ізумруд» отримав величезну пробоїну в корпусі, критично осів у воду та ліг на дно безпосередньо біля причалу.

Серед екіпажу корабля офіційно зафіксували втрати: є як ліквідовані, так і важкопоранені окупанти. Російська сторона намагалася приховати інцидент, проте кадри космічної розвідки зробили факт знищення незаперечним.

Знищення «Ізумруда» це відчутний удар по спроможностях Берегової

охорони Прикордонної служби ФСБ РФ. Корабель був відносно новим, його запустили в експлуатацію у 2014 році. При довжині понад 62 метри та водотоннажності близько 700 тонн, він розганявся до 27 вузлів і був оснащений автоматичною артилерійською установкою АК-630, кулеметами, а також мав власний злітно-посадковий майданчик для легкого гелікоптера або безпілотників.

Додаткового символізму додає й географія удару. Судно затопили поруч із Геленджиком, усього за кілька десятків кілометрів від знаменитої та ретельно охоронюваної приватної резиденції Володимира Путіна на мисі Ідокопас. Це демонструє, що українські безекіпажні системи тепер здатні діставати ворога у будь-якій точці Чорноморського басейну, яку росіяни раніше вважали «безпечною зоною».

Ця блискаucha операція ВМС ЗСУ доводить, що Сили оборони продовжують методично знижувати воєнний потенціал агресора на морі. Чорноморський флот та супутні силові структури РФ остаточно втратили домінування та ініціативу, а кожен російський військовий корабель залишається лише тимчасовою ціллю для українських морських дронів.

Олександра Чорна

РОСІЯ АТАКУВАЛА ЦИВІЛЬНЕ ВАНТАЖНЕ СУДНО В ЧОРНОМУ МОРІ: СЕРЕД ЗАГИБЛИХ — ГРОМАДЯНИ СИРІЇ, ІНДІЇ ТА УКРАЇНСЬКИЙ ЛОЦМАН

Російські окупанти завдали удару трьома крилатими ракетами типу Х-59/Х-69 по цивільному суховантажному судну, яке у момент атаки рухалося на вихід із зони бойових дій із вантажем збіжжя.

Російські війська завдали удару по цивільному вантажному судну, яке прямувало українським морським гуманітарним коридором. На борту перебував міжнародний екіпаж, до складу якого входили громадяни Сирії та Індії.

Унаслідок атаки загинули український морський лоцман і четверо моряків. Ще вісьмох людей вдалося врятувати, водночас п'ятеро досі вважаються зниклими безвісти. Тривають пошуково-рятувальні роботи.

Андрій Сибіга наголосив, що цей удар вкотре засвідчив повне нехтування Росією нормами міжнародного права та людським життям. «Ця атака не залишає жодних ілюзій. Росія Путіна не зважає на те, кого вбиває — українців чи громадян інших

держав. Для Кремля людське життя не має жодної цінності. Значення мають лише його злочинні цілі», — заявив він.

У Міністерстві закордонних справ України підкреслили, що Росія свідомо створює загрозу свободі судноплавства та безпеці міжнародної морської торгівлі. Лише напередодні російські війська атакували ще одне іноземне торговельне судно в Чорному морі, яке ходило під прапором Антигуа і Барбуди. Унаслідок того обстрілу одна людина загинула, ще троє зазнали поранень.

За дорученням новопризначеного Прем'єр-міністра України Сергія Корецького Міністерство закордонних справ поінформувало про останні російські атаки Міжнародну морську організацію (ІМО), міжнародних

партнерів України, а також уряди держав, громадяни яких загинули або постраждали. Під час нещодавнього візиту Президента України Володимира Зеленського до Лондона українська сторона також закликала Міжнародну морську організацію розгорнути міжнародну моніторингову місію в українських портах. Очікується, що вона розпочне роботу вже цієї осені та документуватиме російські атаки на цивільне судноплавство, що стане важливою складовою майбутнього притягнення Росії до відповідальності. Того ж дня російські війська продовжили масовані обстріли українських міст. У Харківській області внаслідок ракетних ударів загинули щонайменше четверо людей, ще понад два десятки

отримали поранення. У Запоріжжі російські керовані авіабомби забрали життя щонайменше трьох мирних жителів, ще 33 особи дістали поранення.

Українська влада наголошує, що систематичні удари по цивільних суднах, портовій інфраструктурі та мирному населенню є грубим порушенням міжнародного гуманітарного права і становлять загрозу не лише для України, а й для глобальної продовольчої безпеки та свободи міжнародного судноплавства. Київ закликає міжнародну спільноту посилити економічний і дипломатичний тиск на Росію та забезпечити невідворотність відповідальності за воєнні злочини.

Осип Гнатик

АНДРІЙ СИБІГА: РОСІЙСЬКИЙ УДАР ПО РЕАБІЛІТАЦІЙНОМУ ЦЕНТРУ НА СУМЩИНІ — ЧЕРГОВИЙ ЗЛОЧИН ПРОТИ ЦИВІЛЬНОГО НАСЕЛЕННЯ

Міністр закордонних справ України Андрій Сибіга засудив російський удар по Сумському обласному центру комплексної реабілітації для дітей та осіб з інвалідністю, назвавши його черговим свідченням того, що Росія свідомо атакує цивільну інфраструктуру та не визнає жодних моральних чи гуманітарних обмежень.

За словами міністра, внаслідок російського обстрілу Центр було зруйновано. До війни і під час повномасштабного вторгнення ця установа залишалася місцем, де дітям та дорослим із інвалідністю допомагали проходити реабілітацію, відновлювати здоров'я та повертатися до повноцінного життя. Сибіга зазначив, що Центр має для нього особливе значення. Разом із дружиною Тетяною, головою Асоціації Подружжів Українських Дипломатів, він уже тривалий час підтримує заклад та перебуває у постійному контакті з його колективом. «Пам'ятаю їхню відданість своїй справі, турботу про дітей і дорослих, які проходять реабілітацію, та особливу любов до міс-

Сумський обласний центр комплексної реабілітації для дітей та осіб з інвалідністю. Фото Олени Суцєнко, директорки Сумського обласного центру комплексної реабілітації для дітей та осіб з інвалідністю.

ця, яке вони самі називали своєю "маленькою Швейцарією"», — зазначив міністр.

За його словами, під час відвідин одного з відділень Центру він особисто переконався у високому професіоналізмі працівників, їхній щоденній самовідданій праці та турботі про своїх вихованців. Міністр також нагадав, що зовсім нещодавно Асоціація Подружжів Українських Дипломатів передала закладу інтерактивну пісочницю для реабілітації ді-

тей. Андрій Сибіга наголосив, що саме такі гуманітарні об'єкти, покликані допомагати найуразливішим категоріям населення, дедалі частіше стають мішенями російських атак. «Коли мішенню стають місця, де проходять реабілітацію діти та люди з інвалідністю, світ не має права звикати до такого зла чи шукати йому виправдання», — підкреслив глава української дипломатії. Міністр запевнив, що Україна й надалі підтримуватиме Сумщину та інші при-

кордонні області, які щодня потерпають від російських обстрілів. За його словами, спільно з міжнародними партнерами буде докладено всіх зусиль для відновлення зруйнованого відділення Центру, забезпечення його необхідним обладнанням та якнайшвидшого повернення до повноцінної роботи.

«Ми зробимо все, щоб Росія заплатила за кожен свій злочин. І обов'язково допоможемо цьому Центру відновитися, щоб сюди знову повернулося життя», — наголосив Андрій Сибіга. Російські атаки на цивільну інфраструктуру, зокрема медичні та реабілітаційні заклади, залишаються одним із найтяжчих порушень міжнародного гуманітарного права. Обстріл Центру на Сумщині вкотре демонструє, що під ударом опиняються не лише стратегічні об'єкти, а й установи, які щодня допомагають дітям та людям з інвалідністю долати наслідки війни та інших тяжких життєвих обставин.

Надія Лемко

ВІДПОВІДЬ БРЮССЕЛЯ НА ТЕРОР: ЄС УПЕРШЕ ЗАПРОВАДИВ ЦІЛОВІ САНКЦІЇ ЗА ОБСТРИЛИ КИЄВА

17 липня Рада ЄС офіційно затвердила новий антидроновий пакет обмежень проти Росії, який став першим прецедентом, коли міжнародні санкції було введено з прямим і чітким юридичним обґрунтуванням: у відповідь на конкретні повітряні атаки проти цивільного населення української столиці. Поштовхом до цього рішучого кроку стали масовані та криваві удари по Києву, які російська армія здійснила на початку цього місяця, в ніч на 1 та 5 липня.

Пропозицію посилити економічний та персональний тиск на Кремль внесла головна дипломатка Євросоюзу Кая Каллас одразу після липневих трагедій. За її словами, європейська спільнота не могла залишити без жорсткої відповіді навмисну воєнну кампанію РФ, спрямовану на знищення критичної та житлової інфраструктури України. Хоча початково планувалося затвердити ці заходи під час засідання міністрів закордонних справ 13 липня, остаточне рішення ухвалили 17 липня через письмову процедуру.

Новий пакет європейських санкцій має точковий, але максимально руйнівний характер. Він спрямований проти корпоративної структури, що підживлює російський військово-промисловий комплекс (ВПК). До оновленого чорного списку Євросоюзу потрапили одна фізична особа (високопоставлена керівниця оборонного сектору) та п'ять юридичних осіб (великі промислові підприємства, інтегровані в ланцюги військових поставок). Усі ці суб'єкти безпосередньо задіяні в розробці й забез-

Президент України Володимир Зеленський та Висока представниця ЄС із закордонних справ та безпекової політики Каї Каллас. *Фото: ОПУ*

печенні агресивної війни проти України.

Усі п'ять підсанкційних організацій, «АБС ЗЕІМ Автоматизація», «Ессет Автоматизація», «ВНДІР», «Ессет Електро» та «Сокол Ессет», об'єднані в єдину структуру російської групи компаній ABS Electro. Цей холдинг відіграє ключову роль у боєздатності російської безпілотної авіації.

Підприємства спеціалізуються на розробці та масовому виробництві високотехнологічних електронних і радіоелектронних компонентів. Головна небезпека їхньої продукції полягає в тому, що вони виготовляють спеціальні навігаційні модулі «Комета». Саме ці модулі інтегруються в ударні безпілотні літальні апарати типу «Шахед» і «Герань», а також у балістичні ракети «Іскандер-М». Технологічні рішення ABS Electro штуч-

но підвищують стійкість ворожих дронів до дії українських засобів радіоелектронної боротьби (РЕБ), що робить їх серйознішою загрозою для мирних міст.

Окрім суто військового призначення, кілька підприємств групи створюють автоматизовані системи керування для енергетичного сектору Росії. Ця галузь залишається суттєвим джерелом наповнення державного бюджету РФ, з якого фінансується закупівля ракет та важкого озброєння.

Головним фігурантом індивідуального блоку санкцій стала Ірина Харісова, голова правління групи компаній ABS Electro та директорка низки дочірніх підприємств холдингу. Саме під її безпосереднім керівництвом забезпечувалося функціонування заводів, що постачають елек-

троніку для ВПК.

Суть ухвалених обмежувальних заходів передбачає максимальну ізоляцію фігурантів від європейського фінансового простору. Усі фінансові рахунки, майно та економічні ресурси компаній групи ABS Electro та самої Ірини Харісової на території країн ЄС підлягають негайному блокуванню; європейським фізичним особам та банкам суворо заборонено надавати будь-які кошти, інвестиції чи ресурси підсанкційним суб'єктам напряду або через посередників; Ірині Харісовій офіційно заборонено в'їзд до країн Європейського Союзу, а також транзит через їхню територію.

Уповноважений Президента України з питань санкційної політики Владислав Власюк підкреслив, що такий всеосяжний підхід, коли під удар потрапляє вся корпоративна вертикаль від директора до заводів-постачальників, є найефективнішим. Це суттєво ускладнює Москві можливість обходити обмеження через зміну юридичних адрес чи створення фіктивних фірм-клонів. Ба більше, за словами Власюка, Україна внесла цих осіб до власного санкційного списку ще навесні цього року, і нинішня синхронізація дій із Брюсселем демонструє високий рівень координації дій союзників.

Європейський Союз наголосив, що цей крок є лише частиною ширшої стратегії, і у разі продовження повітряного терору тиск на російську військову машину лише посилюватиметься.

Олександра Чорна

СИМВОЛ НЕЗЛАМНОСТІ: 24 ЛИПНЯ 1990 РОКУ НАД КИЄВОМ УПЕРШЕ ПІДНЯЛИ СИНЬО-ЖОВТИЙ ПРАПОР

24 липня 1990 року над будівлею Київської міської ради на Хрещатику було піднято національний синьо-жовтий прапор України — історичну подію, яка стала одним із ключових символів відновлення української державності за 13 місяців до проголошення незалежності України.

Цей день став важливою віхою у національно-визвольному русі українців наприкінці радянської епохи. Підняття державного прапора у столиці відбулося лише через тиждень після ухвалення 16 липня 1990 року Декларації про державний суверенітет України Верховною Радою Української РСР.

У документі було проголошено право українського народу на самостійне визначення власного майбутнього та побудову вільної й незалежної держави. Тому поява синьо-жовтого прапора над Києвом стала не лише символічним актом, а й важливим політичним кроком на шляху до відновлення незалежності.

Прапор попри опір радянської системи

Підняття українського прапора відбувалося в умовах протидії радянської влади та Комуністичної партії, які намагалися зберегти символи СРСР і не допустити посилення національного руху.

Попри тиск, залякування, спроби зірвати та відтермінувати подію, синьо-жовтий стяг зрештою замайорів над Київською міською радою.

Того дня на Хрещатику зібралися близько 200

тисяч киян, які стали свідками історичного моменту та висловили підтримку курсу України на

24 липня 1990 року над будівлею Київської міської ради на Хрещатику.

незалежність.

«Попри шалений опір, залякування, зриви та затягування процесу, Державний прапор України було піднято над Київською міською радою. Тоді міська влада разом із 200 тисячами киян, які зібралися на Хрещатику, підтвердили: Україна не зверне зі шляху незалежності», — зазначав секретар Київської міської ради Володимир Бондаренко.

Прапор як символ боротьби

Після десятиліть заборони українських національних символів у радянський період синьо-жовтий прапор став уособленням прагнення українців до свободи, демократії та власної державності.

Через рік після цієї події, 24 серпня 1991 року, Україна проголосила незалежність. А вже 4 вересня 1991 року синьо-жовтий прапор було урочисто піднято над будівлею Верховної Ради України.

Сьогодні цей прапор залишається не лише державним символом, а й знаком боротьби українського народу за свободу та незалежність. Подія 24 липня 1990 року нагадує, що шлях до відновлення української державності був результатом тривалої боротьби, мужності та незламної волі мільйонів людей.

Надія Лемко

ЛІТНЯ ФІНАНСОВА ПЕРЕВІРКА: П'ЯТЬ РОЗУМНИХ КРОКІВ ДО ФІНАНСОВОГО УСПІХУ ВОСЕНИ

Літо часто асоціюється з відпустками, подорожами та відпочинком із родиною й друзями. Проте середина року є також чудовою нагодою зупинитися на мить і переглянути свій фінансовий план. Незалежно від того, чи ви заощаджуєте на важливу покупку, освіту дітей, власне житло чи пенсію, кілька простих кроків сьогодні можуть допомогти зміцнити ваше фінансове становище до кінця року.

Ось п'ять фінансових рекомендацій, які варто розглянути цього літа.

1. Перегляньте свої фінансові цілі.

Від початку року ваші плани та пріоритети могли змінитися. Середина року є ідеальним часом, щоб оцінити свій прогрес і переконатися, що обрана стратегія заощаджень відповідає вашим поточним потребам та майбутнім планам.

2. Оновіть свій резервний фонд.

Неочікувані витрати можуть виникнути будь-коли: ремонт автомобіля, медичні витрати чи інші непередбачені обставини. Якщо ви використовували частину резервних

коштів протягом останніх місяців, зараз саме час поповнити цей фінансовий запас безпеки.

3. Підготуйтеся до осінніх витрат.

Повернення до школи, сезонні ремонти вдома та підготовка до свят можуть суттєво вплинути на сімейний бюджет. Планування цих витрат заздалегідь допоможе уникнути фінансового стресу та надмірного навантаження на бюджет восени.

4. Дайте своїм заощадженням працювати ефективніше.

Чимало людей зберігають кошти на рахунках із низькими відсотковими ставками, не замислюючись

над тим, що ці гроші можуть приносити значно більший дохід. Регулярний перегляд своїх заощаджень допоможе переконатися, що ваші кошти працюють максимально ефективно.

5. Скористайтесь вигідними депозитними пропозиціями.

Для тих, хто цінує стабільність і передбачуваність, депозити залишаються одним із найнадійніших інструментів заощадження коштів. Конкурентні відсоткові ставки дозволяють отримувати гарантований дохід, водночас забезпечуючи впевненість у завтрашньому дні. Це може бути особливо корисним для досягнення як короткострокових, так і довгострокових фінансових цілей.

Фінансова перевірка в середині року не потребує значних зусиль, але її результати можуть бути відчутними. Навіть невеликі зміни сьогодні здатні позитивно вплинути на ваше фінансове майбутнє.

Готові зробити наступний крок до впевненого фінансового майбутнього? Зверніться до фахівців BCU Financial, щоб обговорити свої фінансові цілі та дізнатися більше про нашу спеціальну депозитну пропозицію. Незалежно від того, чи ви накопичуєте кошти на велику покупку, пенсію або просто прагнете більшої фінансової впевненості, ми допоможемо знайти рішення, яке відповідатиме вашим потребам.

Дізнатися більше можна на сайті www.bcufinancial.com або у найближчому відділенні BCU Financial.

ЛІТНЯ ФІНАНСОВА ПЕРЕВІРКА

5 розумних кроків до фінансового успіху восени

Перегляньте свої фінансові цілі

Оновіть свій резервний фонд

Підготуйтеся до осінніх витрат

Дайте своїм заощадженням працювати ефективніше

Скористайтесь вигідними депозитними пропозиціями

МОДЕСТ ЛЕВИЦЬКИЙ: ЛІКАР, ПИСЬМЕННИК І ДИПЛОМАТ УКРАЇНСЬКОЇ СВОБОДИ

Модест Левицький — одна з найяскравіших, але тривалий час несправедливо забутих постатей українського національного відродження кінця XIX — першої третини XX століття. Його постать унікальна своєю багатогранністю: він одночасно належав до еліти української медицини, художнього слова, педагогіки та вищої державної дипломатії. У часи, коли колоніальні імперії намагалися стерти українську ідентичність, Левицький діяв за принципом «де стоїш, там і захищай Україну». Лікуючи тіла селян від холери, душі інтелігенції українським словом, а молодь — живою рідною мовою, він увійшов в історію як справжній будівничий нашої свободи. Його життя, що тривало на зламі епох, стало уособленням жертвовного служіння ідеї незалежної та освіченої України.

Становлення особистості

Модест Левицький народився 25 липня 1866 року на Поділлі, у селі Вихилівка, у родині мирового судді. Змалку хлопчик виростав у середовищі, де поважали закон, але справжнє захоплення культурою свого народу він відчув під час навчання. Закінчивши Кам'янець-Подільську гімназію, юнак вступив на медичний факультет Імператорського університету Святого Володимира в Києві. Саме в Києві відбулося його остаточне національне самоусвідомлення.

Модест Левицький у старості.

Київ наприкінці XIX століття, при жорсткі обмеження Емського указу, залишався серцем українського підпільного руху. Студент Левицький зблизився з українською громадою, брав участь у літературних вечорах та дискусіях про майбутнє нації. Проте, на відміну від багатьох теоретиків Модест прагнув практичної дії. Медицина бачилася йому не джерелом збагачення, а прямим інструментом допомоги знедоленому українському селянству. Отримавши диплом лікаря, він свідомо обрав шлях земського медика.

Фотографія Модеста Левицького та його дружини Зінаїди, 1890-ті роки. Фото: Музей Лесі Українки села Колодяжного.

Народний лікар

Основним регіоном медичної та просвітницької діяльності Модеста Левицького стала Волинь. Працюючи в Ковелі, Ратнові, а згодом у Луцьку, він здобув авторитет самовідданого фахівця. Йому доводилося працювати в надскладних умовах: забиті волинські села потерпали від антисанітарії, бідності та епідемій. Коли на Волинь прийшла холера, Левицький без вагань вирушив у самі осередки хвороби. Він не лише лікував, а й розгортав масштабну просвітницьку кампанію, пояснюючи селянам базові правила гігієни українською мовою. За порятунк сотень життів під час епідемії влада змушена була нагородити його, хоча завжди підозрювала в «українофільстві».

Саме на Волині доля звела Модеста Пилиповича з родиною Косачів. Його професіоналізм, інтелігентність та патріотизм зробили його близьким другом Олени Пчілки та Лесі Українки. Левицький став одним із особистих лікарів великої поетеси. Він консулював Лесю Українку під час загострень її важкої хвороби, підбирав методи лікування та морально підтримував у часи творчих криз. Олена Пчілка надзвичайно цінувала Модеста за його м'який характер, глибокий розум та безкомпромісну українськість. Це спілкування збагатило обидві сторони: Левицький остаточно утвердився як культурний діяч, а українська література отримала нового самобутнього автора.

На сторожі слова

Письменницька зброя Модеста Левицького була гострою та влучною. Публікуватися він почав наприкінці 1890-х років під псевдонімами Дід Модест, Вибірний Макогоненко та іншими. Його художня проза це переважно оповідання, нариси, фейлетони та гуморески. Левицький чудово знав народний побут, психологію селянина, дрібного чиновника та міщанина.

Його твори, такі як збірки «Оповідання» чи гумористичні нариси, порушували гострі соціальні та на-

ціональні питання. Він висміював затурканість, до якої імперська влада доводила українців, та водночас таврував тих представників інтелігенції, які цуралися свого походження заради кар'єри. Мова його творів була живою, пересипаною народними приказками, прислів'ями та колоритними волинськими говірками. Левицький писав так, щоб його тексти були зрозумілі як професору, так і звичайному селянину, який щойно навчився читати. Крім художньої прози, він залишив вагомий слід у перекладацькій справі, адаптуючи для українського читача твори європейських класиків.

Дипломат УНР

Розквіт ідей самостійної української держави та проголошення Української Народної Республіки надихнули Модеста Левицького вийти на арену великої політики. Людина з його досвідом, знанням європейських мов та бездоганною репутацією була необхідна молодій українській державі. Левицький переїжджає до Києва, де активно доєднується до розбудови державних інституцій.

Спочатку він працює в Міністерстві народного здоров'я УНР, де очолює санітарно-епідемічний департамент. Йому довелося практично з нуля створювати систему охорони здоров'я в умовах громадянської війни, розрухи та нових спалахів тифу. Проте незабаром уряд УНР доручає йому не менш важливу, тепер уже дипломатичну, місію. Модеста Левицького призначають радником дипломатичної місії УНР у Греції.

Це був період відчайдушної боротьби за міжнародне визнання України. У країнах Південної Європи Левицький проводив колосальну роботу: організовував інформаційні кампанії про Україну, спростовував радянську та білогвардійську пропаганду, намагався налагодити постачання медикаментів для української армії. Навіть після того, як під натиском більшовиків УНР втратила власну територію, Левицький залишався вірним присязі, продовжуючи захищати інтереси української свободи в екзилі.

Вихователь молоді

Після поразки Української революції та ліквідації дипломатичних місій Модест Левицький не зміг повернутися до окупованого більшовиками Києва, де на нього чекали б репресії. Він виїжджає до Галичини, згодом до Чехословаччини, де викладає в Українській господарській академії в Подєбрадах. Проте туга за рідним краєм повертає його на Волинь, яка за Ризьким договором опинилася під владою Польщі.

Останній період життя Модеста Левицького пов'язаний з Луцьком. Тут він проявив себе як видатний педагог та мовознавець. Працюючи в Луцькій українській гімназії, він викладав українську мову, літературу

Українська граматика для самонавчання написана Модестом Левицьким, Ляйпціг-Берлін, 1923.

та німецьку мову. Для тогочасної молоді «Дід Модест» став живою легендою, символом великої епохи борців за волю.

Левицький вважав, що без очищення та збереження мови побудувати державу неможливо. Він написав та видав низку підручників і посібників, серед яких «Граматика української мови для шкіл» та праця «Панас Мирний». Він прискіплював вивчав культуру мовлення, боровся проти русизмів та полонізмів, за що його справедливо називали «лікарем української мови». Попри постійний нагляд польської поліції, фінансову скруту та підірване здоров'я, він до останнього дня залишався на педагогічному посту.

16 червня 1932 року серце великого гуманіста зупинилося. Його похорон у Луцьку перетворився на масштабну національну маніфестацію: провести в останню путь свого лікаря, вчителя та письменника прийшли ти. сячі людей.

Модест Левицький залишив по собі спадщину, яка й сьогодні слугує фундаментом для української ідентичності. Його життєвий шлях доводить, що справжній патріотизм вимірюється не гаслами, а конкретними справами для розвитку свого народу. Він лікував тіло української нації як медик, розвивав її розум як педагог, плекав її душу як письменник і представляв її гідність у світі як дипломат.

Олександра Чорна

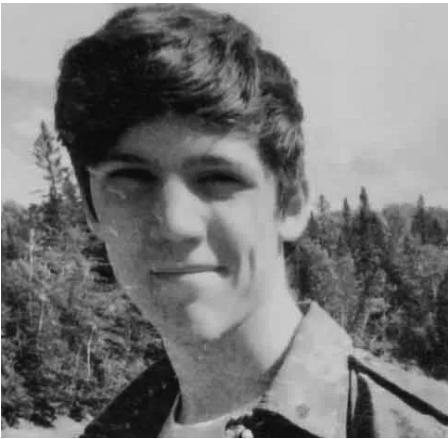

БІЛЬ, ЩО ОБ'ЄДНУЄ:

БАТЬКО ЗАГИБЛОГО КАНАДСЬКОГО ДОБРОВОЛЬЦЯ ЗАСНУВАВ МІЖНАРОДНУ ОРГАНІЗАЦІЮ ДОПОМОГИ РОДИНАМ ЗНИКЛИХ БЕЗВІСТИ

Трагедія однієї канадської родини перетворилася на масштабну міжнародну ініціативу підтримки сімей, які втратили зв'язок зі своїми рідними під час війни в Україні. Марк Мазероль із провінції Нью-Брансвік, син якого Патрік загинув, захищаючи Україну у складі Міжнародного легіону оборони, заснував Міжнародну лігу родин військовополонених і зниклих безвісти у війні в Україні.

Поштовхом до створення організації стала особиста трагедія. Після загибелі 24-річного Патріка 1 вересня 2025 року родина зіткнулася з численними труднощами у пошуку інформації про його долю. За словами Марка Мазероля, навіть сьогодні

Патрік Мазероль.

його син офіційно вважається зниклим безвісти.

«За кожним військовополоненим чи зниклим безвісти стоїть родина,

яка живе у постійній невизначеності, страху та очікуванні», – наголошує засновник організації.

Нова міжнародна структура ставить перед собою три основні завдання:

- підтримувати увагу до проблеми українських військовополонених і зниклих безвісти, щоб їхні історії не були забуті;
- об'єднати родинні асоціації та групи підтримки з різних країн для обміну інформацією;
- надавати сім'ям консультації, ресурси та підтримку у найскладніші періоди.

Сьогодні організація вже допомагає близько сорока родинам із Канади, Франції, Фінляндії, Австралії та Чехії. Особливу увагу вона приділяє

іноземним добровольцям, які воювали на захист України, та їхнім сім'ям.

Марк Мазероль переконаний, що Україні необхідна ширша міжнародна підтримка, особливо у сфері ідентифікації загиблих, розвитку ДНК-технологій та координації роботи державних установ різних країн.

Він також звернувся до канадських парламентарів із закликом допомогти розширити міжнародне співробітництво, адже, за його словами, допомога сім'ям, які втратили зв'язок зі своїми близькими, повинна стати спільною гуманітарною справою всього демократичного світу.

Михайло Гуцман

ПРИЙОМ НОВИХ ЗАЯВ НА СПОНСОРСТВО БАТЬКІВ У КАНАДІ ПОСТАВЛЕНО НА ПАУЗУ: ЩО ЦЕ ОЗНАЧАЄ ДЛЯ УКРАЇНСЬКИХ РОДИН

15 липня 2026 року Міністерство Імміграції Канади (Immigration, Refugees and Citizenship Canada, IRCC) оголосило про тимчасове призупинення прийому нових заяв за Програмою спонсорства батьків, дідусів та бабусь (Parents and Grandparents Program, PGP).

Попри численні заголовки у ЗМІ, важливо розуміти, що програму не скасовано. Йдеться лише про тимчасову паузу у прийомі нових заяв. Усі заявки, які вже були подані до IRCC, продовжать розглядатися у звичайному порядку.

Програма PGP є одним із головних інструментів возз'єднання сімей у Канаді. Вона дозволяє громадянам Канади та постійним резидентам спонсорувати своїх батьків або дідусів і бабусь для отримання статусу постійного резидента Канади. Проте вже багато років кількість охочих скористатися програмою значно перевищує кількість місць, які уряд виділяє щороку.

Поки що IRCC не прийматиме нові заявки Interest to Sponsor і не надсилатиме нових запрошень потенційним спонсорам. Це означає, що особи, які ще не отримали запрошення від міністерства, наразі не можуть розпочати процедуру спонсорства своїх батьків або дідусів і бабусь. Водночас, це рішення не впливає на вже подані заяви, які продовжуватимуть розглядатимуться.

За словами IRCC, рішення про призупинення прийому нових заяв було ухвалене для того, щоб забезпечити більш ефективне управління імміграційною системою та зосередитися на опрацюванні вже накопичених справ. На сьогодні у системі перебуває понад 50 000 заяв на спонсорство батьків, дідусів та бабусь. Відповідно до Immigration Levels Plan 2026–2028, у 2026 році уряд планує надати статус постійного резидента до 15 000 особам за цією програмою. За таких темпів обробки справ ліквідація наявної черги займе ще кілька років.

Формально програма існує, але фактично нових потенційних спонсорів до неї не допускають уже понад п'ять років. Востаннє IRCC надсилало запрошення 28 липня 2025 року, однак навіть тоді вони були адресовані виключно особам, які подали форму Interest to Sponsor ще у 2020 році. Іншими словами, уряд не відкривав новий набір учасників, а лише продовжив запрошувати людей із тієї самої бази даних, сформованої на початку пандемії.

Саме тому багато фахівців вважають, що фактично нового прийому заяв не було з 2020 року. Особи, які стали постійними резидентами Канади після 2020 року, досі взагалі не мали можливості подати форму про намір спонсорувати своїх батьків.

Для багатьох сімей це означає, що вони вже понад п'ять років очікують навіть не на рішення у своїй справі, а лише на можливість стати учасниками програми.

Наразі IRCC не повідомляє, коли буде відкрито новий прийом заяв. З огляду на існуючу чергу та встановлені урядом цільові показники, деякі експерти припускають, що нового набору потенційних спонсорів може не відбутися ще протягом кількох років. Якщо міністерство й надалі запрошуватиме лише осіб із бази 2020 року, реальний доступ нових заявників до програми може бути відкладений ще на кілька років.

Найбільше ця ситуація впливає на громадян Канади та постійних резидентів, які отримали свій статус після 2020 року. Попри те, що вони відповідають усім законодавчим вимогам для спонсорства, вони досі не мали можливості навіть подати заявку на участь у програмі. Для багатьох це означає фактичне десятирічне очікування лише на шанс отримати запрошення.

Попри тимчасову паузу, можливість запросити батьків до Канади все ж існує. IRCC рекомендує розглядати Super Visa як основний механізм для тривалого перебування батьків, дідусів та бабусь у Канаді. Вона дозволяє перебувати в країні до п'яти років за один в'їзд, а сама віза може видаватися строком до десяти років із правом багаторазового в'їзду. Однак Super Visa є тимчасовою візою і не надає можливості отримати статус постійного резидента.

Потенційним спонсорам залишається уважно стежити за подальшими повідомленнями IRCC. Якщо уряд усе ж відкриє новий прийом заяв, він, найімовірніше, триватиме обмежений час, як це відбувалося раніше. Саме тому особам, які планують у майбутньому спонсорувати своїх батьків, варто вже зараз підготувати необхідні документи та стежити за офіційними оголошеннями.

Чи відновить уряд повноцінний прийом нових заяв найближчим часом, наразі невідомо. Проте одне очевидно: попит на програму значно перевищує її можливості, а тисячі сімей продовжують чекати не лише на рішення у своїх справах, а й на саму можливість подати заявку. Для багатьох із них питання возз'єднання з батьками залишається відкладеним на невизначений час.

Ольга Сенишин, адвокатка та нотаріус, партнерка юридичної фірми CGS LAW у Торонто. Працює у сфері імміграційного, бізнесового та сімейного права, представляючи інтереси клієнтів по всій Канаді.

КАЛГАРІ ЗНОВУ ПЕРШЕ:

Оприлюднено рейтинг найкращих міст Канади для життя у 2026 році

Міжнародна консалтингова компанія Global Citizen Solutions представила щорічний рейтинг найкращих міст Канади для проживання у 2026 році. Уже другий рік поспіль першу сходинку посідає Калгарі, яке отримало найвищі оцінки за рівнем життя, економічними можливостями та доступністю житла.

Дослідження враховувало низку важливих критеріїв: рівень доходів населення, безпеку, стан ринку праці, доступність житла, систему охорони здоров'я, податкове навантаження, клімат, умови для сімей із дітьми та пенсіонерів.

Експерти відзначають, що Калгарі вдало поєднує високі зарплати, порівняно доступну вартість життя, сучасну інфраструктуру та низький рівень злочинності. Саме це дозволило місту зберегти лідерство.

До першої п'ятірки рейтингу також увійшли Оттава, Едмонтон, Монреаль та Гамільтон. Ванкувер посів восьме місце, тоді як найбільше місто країни — Торонто — опинилося лише на одинадцятій позиції.

Автори дослідження наголошують, що універсального найкращого міста не існує. Для одних визначальними є широкі кар'єрні перспективи та активне міське життя, тоді як інші шукають доступніше житло, близькість до природи та спокійніший ритм життя.

До списку п'ятнадцяти найкращих міст також увійшли Вікторія, Галіфакс, Вінніпег, Ватерлу, Саскатун, Шарлоттаун, Фредеріктон і Квебек-Сіті.

Рейтинг вкотре демонструє, що Канада пропонує різноманітні можливості для життя залежно від потреб і пріоритетів кожної людини — від великих мегаполісів до затишних провінційних центрів із високою якістю життя.

1. Калгарі, Альберта
2. Оттава, Онтаріо
3. Едмонтон, Альберта
4. Монреаль, Квебек
5. Гамільтон, Онтаріо
6. Вікторія, Британська Колумбія
7. Галіфакс, Нова Шотландія
8. Ванкувер, Британська Колумбія
9. Вінніпег, Манітоба
10. Ватерлу, Онтаріо
11. Торонто, Онтаріо
12. Саскатун, Саскачеван
13. Шарлоттаун, Острів Принца Едварда
14. Фредеріктон, Нью-Брансвік
15. Квебек Сіті, Квебек

Михайло Гуцман

СИНОД ЄПИСКОПІВ УГКЦ ОКРЕСЛИВ СТРАТЕГІЧНІ ПРІОРИТЕТИ ЦЕРКВИ: НОВИЙ КОДЕКС КАНОНІВ, ТУРБОТА ПРО ПОКЛИКАННЯ ТА ВСЕЦЕРКОВНИЙ ФОРУМ

Синод Єпископів Української Греко-Католицької Церкви, який завершив свою працю, ухвалив низку важливих рішень, що визначатимуть розвиток церковного життя в найближчі роки. Серед найважливіших постанов – затвердження Кодексу канонів УГКЦ, оновлення богослужбових книг, поглиблення душпастирства покликань та визначення головних напрямів діяльності Церкви до 2027 року.

Однією з історичних подій стало затвердження в цілості Кодексу канонів Української Греко-Католицької Церкви. Цей документ стане фундаментом для подальшого впорядкування церковного життя і набере чинності через шість місяців після його офіційного проголошення. Синод також висловив особливу подяку митрополитові Євгенові Поповичу та всім членам робочих груп, які багато років працювали над його підготовкою.

Важливе місце у рішеннях Синоду посіло питання літургійного життя. Єпископи затвердили тексти оновлених Архиєратикону та Архиєрейського требника, благословили видання нового Молитвослова відповідно до сучасних літургійних текстів, а також дали дозвіл на друк оновленого молитовника «Прийдіте, поклонімся». Ці видання покликані сприяти єдності богослужбової практики в УГКЦ.

Особливу увагу Синод приділив майбутньому Церкви – формуванню нових священничих і богосвячених покликань. Документ передбачає комплекс заходів на всецерковному, єпархіальному, парафіяльному рівнях та в монаших спільнотах.

Починаючи з цього року, в УГКЦ щороку проходитиме Тиждень молитви за покликання до священничого служіння та богосвяченого життя, який розпочинатиметься 21 листопада, у свято Введення в храм Пресвятої Богородиці. Крім того, встановлено щорічне святкування Дня підлітка, яке відзначатимуть 17 вересня, у день святих мучениць Віри, Надії, Любові та їхньої матері Софії.

Єпископи наголосили, що саме сім'я залишається першою школою покликання. Тому вони звернулися до батьків із закликом підтримувати дітей, які відчують бажання присвятити своє життя Богові, супроводжувати їх молитвою та допомагати розпізнавати Божу волю.

Значну увагу приділено також формації молоді. Синод доручив семінаріям поглибити дослідження духовного й психологічного стану сучасної молоді, враховуючи виклики війни, кризи сім'ї та вплив

цифрового середовища. Для вдосконалення підготовки майбутніх священнослужителів Український католицький університет у співпраці з патріаршими структурами має заснувати Інститут формації.

Єпархіям доручено активніше розвивати душпастирство покликань, призначати промоторів покликань, проводити системний моніторинг, а семінаріям – ширше залучати студентів до молодіжного служіння, видавати інформаційні матеріали та створювати мотиваційні відео про життя майбутніх священників.

ДЕКРЕТ

проголошення Постанов Синоду Єпископів УГКЦ 2026 року

Вих. ВА 26/278

На славу Святої, Єдиносущної, Животворної і Нероздільної Тройці,
Отця, і Сина, і Святого Духа,
і на добро ввіреного нам Божого люду.
Амінь

БОЖОЮ МИЛІСТІЮ

**І В ПОВНОМУ СОПРИЧАСТІ
З РИМСЬКИМ АПОСТОЛЬСЬКИМ
ПРЕСТОЛОМ**

СВЯТОСЛАВ,
Верховний Архиєпископ Києво-Галицький
Української Греко-Католицької Церкви

Високопреосвященним і
преосвященним владикам,
всечесним отцям духовним, преподобним
ченцям і черницям
та мирянам помісної Української
Греко-Католицької Церкви

ПРОГОЛОШУЮ ТА ОПРИЛЮДНЮЮ

**Постанови
Синоду Єпископів
Української Греко-Католицької Церкви**

Зарваниця, 1–10 липня 2026 року Божого

На рівні парафій душпастирі мають приділяти особливу увагу молитві за нові покликання, організовувати тематичні зустрічі, реколекції, дні духовної віднови, молодіжні табори, а також підтримувати тих, хто відкриває своє покликання вже у зрілому віці.

Окремий розділ постанов стосується богосвячених спільнот. Настоятелів закликано створювати відкритий простір для зустрічей молоді, забезпечувати духовний супровід осіб, які розпізнають своє покликання, регулярно проводити реколекції та формаційні заходи, а також своїм життям бути переконливим свідченням Божої присутності у сучасному світі.

Водночас Синод заслухав численні звіти про діяльність церковних структур. Єпископи висловили вдячність усім, хто здійснює соціальне служіння та допомагає постраждалим від війни, взяли до уваги звіти благодійних фондів «Андріїв гріш», Місійного фонду УГКЦ, Загальноцерковного фонду священничої солідарності та Патріаршої фундації «Мудра справа». Також було заслухано повідомлення про діяльність Українського католицького університету, перебіг беатифікаційного процесу митрополита Андрея Шептицького, реалізацію Душпастирського плану УГКЦ до 2030 року та душпастирську опіку над українськими греко-католиками в Іспанії, Австрії та Румунії.

Серед практичних рішень Синод постановив провести 7 листопада 2026 року Всецерковний форум УГКЦ, який стане майданчиком для осмислення сучасних викликів та координації церковного служіння.

Визначено також головну тему наступного Синоду Єпископів УГКЦ, який відбудеться наприкінці серпня 2027 року в Україні. Нею стане «Комунікаційна стратегія УГКЦ». Підготовку цієї теми доручено голові Душпастирської ради Патріаршої курії УГКЦ владіці Кеннету Новаківському.

Підсумкові рішення Синоду свідчать про прагнення Української Греко-Католицької Церкви не лише відповідати на виклики сьогодення, але й послідовно будувати майбутнє. У центрі уваги єпископів залишаються духовне зростання вірних, підтримка покликань, оновлення церковного законодавства, розвиток літургійного життя, соціальне служіння та ефективне душпастирство як в Україні, так і серед українських громад у світі.

Михайло Гуцман

Фундація Будучність

Фундація Будучність - зростає, розвивається і діє згідно сучасних потреб нашої громади, але має впевнену візію на майбутнє.

Кожна пожертва, спрямована на підтримку громадських, культурних, історичних та освітніх зусиль в Канаді, є важливим знаком довіри і підтримки діяльності нашої Фундації.

Історичні проекти та культурні заходи

Медичні та гуманітарні проекти

Важливі видання

Документальні фільми

Концерти та музичні записи

Молодь та спорт

Освітні, наукові, дослідницькі публікації та виставки

Громадські заходи, конференції, семінари

Проекти, направлені на зміцнення добробуту українців

2282 Bloor Street West, Toronto, Ontario M6S 1N9 Phone: (416) 763-3388 Fax: (416) 763-4512 Website: bcufoundation.com

Дивіться Forum TV!

Рекламуйтеся або станьте спонсором частини програми!

OMNI 1 - ON
субота - 8 PM
вівторок - 11 PM*
субота - 7 AM*

OMNI - AB
неділя - 8 AM

OMNI - BC
неділя - 8 AM

*Повторення

Дивіться програму по всій Канаді на телеканалі OMNI!

 ForumTV Canada @ForumTVCanada

www.forumtv.ca | TEL: 416-572-8255 | info@forumtv.ca

ПІСНЯ УКРАЇНИ

РАДІОПРОГРАМА SONG OF UKRAINE

3 понеділка до п'ятниці в 9 год ранку на www.cjmrradio.com

Також CJMR на TuneIn/iHeart

OMNI 1 - ON

субота - 8 PM
вівторок - 11 PM*
п'ятниця - 9 AM*
субота - 7 AM*

OMNI - AB

неділя - 8 AM
вівторок - 1 PM*

OMNI - BC

неділя - 8 AM
вівторок - 10 AM*
п'ятниця - 2 PM*

*Повторення

ПЕРЕДПЛАТИТЬ ГАЗЕТУ «ГОМІН УКРАЇНИ»

Плянуйте посвячення нового пам'ятника на Зелені Свята чи Великдень?

Зауважте, що виготовлення пам'ятника на замовлення може тривати від 2-х до 4-х місяців.

Замовляйте якнайшвидше, щоб уникнути розчарувань. Фірма виготовлення пам'ятників

Eternity in Granite

вигідно розташована в бюро Цвинтаря, пропонує:

- Великий вибір граніту
- Індивідуальне оформлення на комп'ютері
- Професійні портрети та різьба
- Написи будь-якою мовою на бажання замовника
- Поміrkовані ціни

“Eternity in Granite” передає свої прибутки на утримання Цвинтаря. За дальшими інформаціями просимо звертатися до адміністрації.

УКРАЇНСЬКИЙ ЦВИНТАР СВЯТОГО ВОЛОДИМИРА
1280 Dundas Street West
Oakville, Ontario
L6M 4N9

Тел: (905) 827-1647 1-888-386-1264
Факс: (905) 847-9108

ПЕРЕДПЛАТИТЬ ГАЗЕТУ «ГОМІН УКРАЇНИ»

Будьмо в КОНТАКТ-і

ONTARIO: Thursday at 10:00 PM
Sunday at 3:00 PM
Tuesday at 8:00 AM

ALBERTA: Sunday at 10:00 AM

British Columbia: Sun 11:00 AM

Next GEN!

ON: Thu at 11:00 PM, Sat at 9:30 PM, Sun 4:00 PM
AB: Thu at 1:30PM, Sat. 1:30 PM BC: Sat at 11:00 AM

ALBERTA KONTAKT: AB: SUN 3:00 PM, Mon 8:00, Tue 3:00 PM
ON: TUES 7:00 AM BC: SAT 15:00

STUDIO@KONTAKT.CA

ПОСТУП
українська радіопрограма

Щонеділі 9-10 год. вечора на хвилях FM 88,9 у прямому ефірі

www.cirvfm.com

Новини з України та світу
Інтерв'ю та дискусії

Замовляйте у нас музичні вітання
Слухайте і підтримуйте нас!
Розрахунковий рахунок #43282 у кредитовій спілці Будучність

Керівник і ведуча - Любомира Матвіяс

e-mail: ukrradiofm@gmail.com

Facebook: Lyubomyra Matviyas

Радіопрограма "Пісня України"

Можна слухати з понеділка до п'ятниці в 9 год. ранку на cjmrradio.com CJMR APP

<https://www.facebook.com/SOFUradio>

Smart speakers (Hey Alexa, play CJMR on TuneIn/iHeart)
SOFU.RADIO@GMAIL.COM

ГОМІН УКРАЇНИ

Головний редактор: д-р Надя Герелюк
Голова редакційної колегії: д-р Олег Романишин

Газета заснована у 1948 році видає Видавнича Спілка "Гомін України" з обмінною порукою у Торонті Онтаріо Канада
«Гомін України» – орган Українських Державницьких Організацій Канади

☎ 416-516-2443
Website: www.homin.ca

E-mail: homin@on.aibn.com
Адміністрація: info@homin.ca

Postmaster, send address changes to:
"Homin Ukrainy" Publishing Co. Ltd. 9 Plastics Ave., Toronto, Ont. M8Z 4B6

Передплата:	Publication mail: \$90.00 на рік Standard mail: \$125.00 на рік	США: \$150.00 на рік Міжнародні: \$275.00
-------------	--	--

Редакція не повертає надісланих матеріалів і не веде листування в їх справі, застерігає право їх скорочувати та справляти. Статті, підписані прізвищем чи ініціалами, не є обов'язково висловом становища редакції. У матеріалах з України збережено правопис оригіналу. Оголошення до кожного чергового числа приймаємо телефоном або письмово до П'ЯТНИЦІ, год. 1:00 по пол.

За зміст оголошень редакція не відповідає. Річники "Гомону України" та англomовного додатку "Ukrainian Echo" можна замовляти в електронному форматі.

Tel.: 416-516-2443

e-mail: homin@on.aibn.com

www.homin.ca

BCU Insurance

A Division of Oracle RMS

Insurance coverage for all of your life's needs and goals.

416.763.8902
info@bcuinsurance.com
bcuinsurance.com

MEMBER APPRECIATION SPECIAL

3.50%*

1-YEAR TERM

SIZZLING SUMMER DEPOSIT SPECIAL

4.00%*

6 MONTHS
NEW MONEY ONLY

Soak up the summer savings with BCU Financial!

* Terms and conditions apply: 1-year term only; NEW and EXISTING money; includes Registered and Non-Registered Funds. We reserve the right to change, extend or withdraw this offer at any time. Offer valid from June 3rd, 2026. Rates are annual and subject to change.

*Terms and conditions apply: 6-month term only; NEW money only; includes Registered and Non-Registered Funds. We reserve the right to change, extend, or withdraw this offer at any time. Offer valid from July 14, 2026. Rates are annual and subject to change.

Tel.: 416-516-2443

e-mail: homin@on.aibn.com

www.homin.ca